

Gazeta Politechniki

(99) **3**
marzec 2002

Pismo pracowników i studentów Politechniki Rzeszowskiej im. Ignacego Łukasiewicza

25 lat kształcenia lotniczego w Rzeszowie - s. 3

Wybory władz akademickich na nową kadencję - s. 7

Nowa koncesja dla naszego radia - s. 8

Historia rzeszowskiego wodociągu - s. 11

*Nagroda
Miasta
Rzeszowa - s. 16*

*Jeździec z głową
i nie-mechaniczne
konie - s. 26*

PZL-110 "Koliber"

50 LAT

Wyższego Szkolnictwa
Technicznego w Rzeszowie
1951-2001

Nasze samoloty

- w powietrzu i na ziemi

TB-9 "Tampico".

TB-20 "Trinidad".

M-20 "Mewa".

"Mewy" w szyku nad Rzeszowem.

Fot. archiwum "Wilga" na lądowisku w Bezmiechowej.

*OKL z lotu ptaka.
Fot. archiwum*

25 LAT

kształcenia lotniczego w Rzeszowie

Od podjęcia decyzji o uruchomieniu specjalizacji pilotażowej w Politechnice Rzeszowskiej oraz służącej temu celowi decyzji o utworzeniu Ośrodka Szkolenia Personelu Lotniczego - szkoły lotniczej przygotowującej kadry dla współczesnego lotnictwa cywilnego - minęło ćwierć wieku. O lokalizacji szkoły w Rzeszowie przesądziły takie czynniki, jak: duża koncentracja przemysłu lotniczego (przeszło połowa krajowego potencjału zlokalizowana była w ówczesnym województwie rzeszowskim), istniejąca tu wyższa uczelnia techniczna z kierunkiem lotniczym - Politechnika Rzeszowska - oraz lotnisko komunikacyjne z doskonałym wyposażeniem radionawigacyjnym. Ponadto właśnie w rzeszowskim środowisku lotniczym powstała inicjatywa reaktywowania centralnego ośrodka lotniczego (na wzór działającego do 1955 r. Centrum Wyszakolenia Lotniczego we Wrocławiu i do początku lat 60. w Krośnie), bardzo zasłużonej szkoły, dzięki której odbudowano kadry lotnicze w powojennej Polsce. Prężnie rozwijające się w latach 70. lotnictwo, w tym lotnictwo komunikacyjne, potrzebowało nowych kadr, a wprowadzane do eksploatacji samoloty nowej generacji stawiały przed tymi kadrami coraz to wyższe wymagania. Właśnie te wymagania wynikające z wysokiego stopnia utechnicznienia współczesnych samolotów przesądziły o konieczności posiadania przez nowo zatrudnianych pilotów przygotowania technicznego na odpowiednim poziomie. Stąd powstała koncepcja kształcenia pilotów na poziomie wyższym. W wyniku działań rzeszowskiego środowiska lot-

niczego pod niekwestionowanym przywództwem ówczesnego kierownika Aeroklubu Rzeszowskiego ppłk. pil. mgr. Bronisława Janusa i wydatnej pomocy lokalnych władz zawarte zostało porozumienie pomiędzy Ministerstwem Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki a Ministerstwem Komunikacji. Na mocy tego porozumienia rozpoczęto w roku akademickim 1976/1977 w Politechnice Rzeszowskiej kształcenie pilotów lotnictwa cywilnego - w czasie kadencji JM Rektora **prof. dr. inż. Kazimierza Oczosia**. Ministerstwo Komunikacji poprzez Centralny Zarząd Lotnictwa Cywilnego podjęło się organizacji i wyposażenia bazy praktycznej nauki pilotażu dla studentów kształconych w Politechnice Rzeszowskiej. Minister Komunikacji zarządzeniem nr 235 z dnia 31 grudnia 1976 r. powołał z dniem 1 stycznia 1977 r. **Ośrodek Szkolenia Personelu Lotniczego (OSPL)** w Rzeszowie, mianując na stanowisko dyrektora **plk. pil. mgr. Bronisława Janusa**. Bazę wyjściową tworzonego OSPL stanowiły obiekty Aeroklubu Rzeszowskiego oraz tereny Portu Lotniczego Rzeszów-Jasionka. Kadra kierownicza i naukowa Politechniki Rzeszowskiej oraz dyrekcja OSPL opracowały założenia organizacyjne i programowe Ośrodka. Głównym nurtem działalności było szkolenie studentów specjalizacji pilotażowej Politechniki Rzeszowskiej do licencji pilota samolotowego zawodowego II klasy. Pierwszymi pracownikami OSPL zostali b. pracownicy aeroklubów regionalnych oraz lotnictwa wojskowego. Zastępcą dyrektora ds. szkolenia został **ppłk pil. Zbigniew Kachaniak**, natomiast szefem techni-

plk pil. mgr. Bronisław Janus
dyrektor Ośrodka
od stycznia 1977 do czerwca 1986

plk pil. Szymon Kowal
dyrektor Ośrodka
od października 1986
do czerwca 1990

pplk pil. inż. Jan Ziąbek
dyrektor Ośrodka
od maja 1991 do kwietnia 1993

mgr inż. Zbigniew Zajdel
dyrektor Ośrodka
od maja 1993 do listopada 2000

inż. Zdzisław Nowak
dyrektor Ośrodka od grudnia 2000

instr. pil. Roman Przepióra
od czerwca do października 1986 r.
oraz od czerwca 1990 r.
do maja 1991 r. pełnił obowiązki
dyrektora Ośrodka

cznym **inż. Ryszard Gruchalski** z WSK "PZL-Mielec". Loty szkolne ze studentami po pierwszym roku studiów rozpoczęły się w czerwcu 1977 r. na samolotach An-2 produkowanych przez zakłady lotnicze w Mielcu. Na przełomie roku 1977/1978 instruktorzy uzupełnili swoje kwalifikacje, głównie w lotach według wskazań przyrządów (IFR). W 1978 roku OSPL rozpoczął szkolenie pilotów spoza nurtu studenckiego. Byli to piloci z Lotnictwa Sanitarnego oraz Przedsiębiorstwa Usług Lotniczych i szkoleni byli do uprawnień IFR. W tamtych czasach było to unikalne uprawnienie w tzw. małym lotnictwie i możliwe do zdobycia tylko w OSPL. W 1979 roku Ośrodek rozpoczął szkolenie na śmigłowcach Mi-2. Była to nowatorska działalność i wymagała stworzenia od podstaw bazy dydaktycznej i technicznej oraz pozyskania odpowiedniej kadry. Pierwszą grupą szkolonych byli kandydaci do pracy w przedsiębiorstwie Instal-Nasielsk, wykorzystującym wówczas ciężkie śmigłowce do prac dźwigowych. Kolejną grupą była młodzież szkoły średniej z Zamościa, której szkolenie zlecone zostało przez śmigłowcowy zakład agrolotniczy ze Świdnika. Z powodu spadku zamówień na usługi agrolotnicze działalność szkoleniowa na śmigłowcach została w OSPL zaniechana w 1984 r. Łącznie licencję pilota śmigłowcowego zawodowego, uzyskało około 50 osób. Począwszy od wiosny 1979 Ośrodek wprowadzał do procesu dydaktycznego nowy typ samolotu, tj. PZL-104 "Wilga", a od jesieni 1979 - PZL-110 "Kolibier". W 1980 roku do OSPL trafiły samoloty M-20 "Mewa", co pozwoliło na poszerzenie oferty szkoleniowej o samoloty wielosilnikowe (ME). W kolejnych latach, oprócz kształcenia pilotów w nurcie studenckim, OSPL prowadził coraz więcej szkoleń zleconych przez różne firmy małego lotnictwa. Były to głównie szkolenia doskonalące dla pilotów wstępnie wyszkolonych w aeroklubach. Ponadto wyszkolono wielu mechaników lotniczych obsługi i mechaników pokładowych. Dla szerokiej rzeszy chętnych do pracy zawodowej w lotnic-

twie, ukończenie szkolenia w OSPL było jedyną drogą do zrobienia kariery w wymarzonej zawodzie.

W sierpniu 1981 r. odbyła się pierwsza promocja studentów Politechniki Rzeszowskiej specjalizacji pilotażowej. Licencje zawodowych pilotów samolotowych otrzymało 21 absolwentów i od tej pory corocznie Ośrodek opuszczała grupa około 20 osób z dyplomami magistra inżyniera mechanika oraz licencją pilota zawodowego samolotowego z uprawnieniami IFR.

Po euforii lat 70. związanej z powstaniem szkoły lotniczej z prawdziwego zdarzenia lata 80. kojarzą się z walką o byt Ośrodka. Nie wszystkim władzom zarządzającym polskim lotnictwem cywilnym, podobały się rozwiązania zastosowane w OSPL. Podejmowane były próby obniżenia zakresu zadań szkoły, a tym samym jej rangi oraz przejścia szkolenia pilotów cywilnych przez szkołę wojskową. Niemniej jednak, dzięki determinacji ówczesnego kierownictwa Politechniki Rzeszowskiej, OSPL i życzliwych sprawie kształcenia lotniczego osób, Ośrodek przetrwał, chociaż musiał zmienić formułę swojej działalności. Przemiany gospodarcze przełomu lat 80. i 90., brak środków finansowych z resortu spowodowały konieczność podjęcia radykalnych decyzji. Zarządzeniem nr 22 z dnia 30 marca 1990 r. Ministerstwo Transportu i Gospodarki Morskiej zlikwidowało Ośrodek Szkolenia Personelu Lotniczego w Rzeszowie. Jednocześnie na mocy porozumienia zawartego w dniu 26 marca 1990 r. pomiędzy Ministerstwem Transportu i Gospodarki Morskiej a Ministerstwem Edukacji Narodowej majątek likwidowanego Ośrodka został przekazany Politechnice Rzeszowskiej. Rektor Politechniki Rzeszowskiej **prof. dr hab. inż. Stanisław Kuś** z dniem 1 kwietnia 1990 r. zarządzeniem nr 2/90 powołał **Ośrodek Kształcenia Lotniczego Politechniki Rzeszowskiej (OKL)** jako samodzielną, pozawydziałową jednostkę organizacyjną Politechniki Rzeszowskiej. Początek lat 90. to czas poszukiwań i prób znalezienia się w nowej rzeczywistości.

1981 - pierwsi absolwenci specjalizacji pilotażowej na skrzydłach An-2.

Fot. archiwum

Jesienią 1992 r. OKL rozpoczął szkolenie studentów V roku Politechniki na nowo zakupionym symulatorze lotu według zmodyfikowanego programu szkolenia lotniczego, zgodnego z zaleceniami Międzynarodowej Organizacji Lotnictwa Cywilnego (ICAO). Jednocześnie nastąpiło sukcesywne wycofywanie z eksploatacji samolotów An-2 oraz PZL-104 "Wilga", zastępowanych przez nowoczesne i ekonomiczne TB-9 "Tampico" oraz TB-20 "Trinidad". Studenci V roku kończą - w ramach praktyki lotniczej - program szkolenia lotniczego lotami międzynarodowymi do Europy Zachodniej na samolocie M-20 "Mewa", uzyskując licencję pilota samolotowego zawodowego wraz z uprawnieniami do lotów według wskazań przyrządów (IFR) na samolotach wielosilnikowych. Ponadto wyróżniającym się absolwentom, Ośrodek umożliwia zdobycie uprawnień instruktora samolotowego.

Od 1999 roku trwają intensywne prace nad dostosowaniem zintegrowanego cyklu kształcenia studentów specjalizacji pilotażowej Politechniki Rzeszowskiej do wymagań Europejskich Przepisów Lotniczych JAR, rozszerzeniem go do poziomu licencji pilota samolotowego liniowego (ATPL) oraz nad stałym unowocześ-

nieniem bazy dydaktyczno-szkoleniowej przez zakup symulatora lotu FNPT II MCC spełniającego wymagania JAR STD-3A. Kształcenie pilotów, zgodne z tymi przepisami, pozwoli na uznanie w zjednoczonej Europie licencji lotniczych uzyskanych w OKL.

Na podstawie niezwykle wysokiego i wyrównanego poziomu osiąganego przez studentów-pilotów podczas studiów w Politechnice Rzeszowskiej, Polskie Linie Lotnicze "LOT" S.A. uz-

godnieniem z 31 maja 1994 r. określiły zapotrzebowanie na absolwentów specjalizacji pilotażowej wynoszące 15 osób rocznie w latach 1995-1999 oraz 22 osoby rocznie w latach 2000-2005. Do dziś specjalizację pilotażową ukończyło około 400 osób, z których większość pracuje w PLL "LOT" S.A. na stanowiskach pilotów komunikacyjnych, pozostali zaś pracują w Eurolocie, Aerogryfie, White Eagle Aviation oraz w innych jednostkach lotniczych.

Piloci śmigłowcowi wyszkoleni w Ośrodku do dziś pracują w sekcjach lotniczych policji, straży granicznej i w pogotowiu lotniczym.

OKL prowadzi również kursy teoretyczne i szkolenia praktyczne (dla osób innych niż studenci specjalizacji pilotażowej Politechniki Rzeszowskiej):

- ▶ szkolenie do licencji pilota samolotowego turystycznego (PPL)
- ▶ szkolenie do licencji pilota samolotowego zawodowego (CPL)
- ▶ szkolenie w lotach według wskazań przyrządów (IFR)
- ▶ szkolenie na samolotach wielosilnikowych (ME)
- ▶ szkolenie instruktorów samolotowych (FI)
- ▶ szkolenie na typy samolotów: PZL-110 "Koliber", TB-9 "Tampico", TB-20 "Trinidad", M-20 "Mewa".

Dyrektor OSPL płk pil. mgr Bronisław Janus promuje na pilota mgr. inż. Wojciecha Kołodzieja (rocznik 1981) - obecnie kpt. Boeinga 737.

Fot. G. Karłowski

Ośrodek Kształcenia Lotniczego Politechniki Rzeszowskiej prowadzi również:

- ▶ okresowe sprawdzanie kwalifikacji lotniczych, tj. wiadomości teoretycznych i umiejętności praktycznych
- ▶ szkolenia i kontrole w zakresie nadawania i utrzymania minimów atmosferycznych dla pilotów
- ▶ weryfikację licencji i uprawnień lotniczych uzyskanych za granicą.

W fazie przygotowań jest transformacja tych szkoleń do wymagań JAR oraz rozszerzenie oferty szkoleniowej OKL na:

- ▶ szkolenie do licencji pilota samolotowego liniowego (frozen ATPL)
- ▶ szkolenie w zakresie współpracy w załodze wieloosobowej (MCC)

▶ szkolenia egzaminatorów Państwowej Lotniczej Komisji Egzaminacyjnej.

Specjalistyczną bazę szkoleniową OKL stanowią: tematyczne sale wykładowe, symulator lotu oparty na samolocie M-20 "Mewa", komputerowe symulatory typu "Elite", biblioteka zawierająca szereg polskich i zagranicznych podręczników oraz skryptów, wiele pomocy dydaktycznych, a także reprezentacyjna Sala Historii Lotnictwa.

Zaplecze socjalno-bytowe (hotel, dom studencki "Aviata", klub, bar, restauracja "Aviata") pozwala studentom-pilotom efektywnie wykorzystać czas pobytu.

Dążąc do poszerzenia zakresu działalności lotniczej, Ośrodek uzyskał w 2001 r. Świadectwo Przewoźnika Lotniczego, co daje prawo do odpłatnego wykonywania usług lotniczych, takich jak: nieregularne przewozy pasażerskie (aerotaxi), loty widokowe, loty usługowe (skoki spadochronowe, fotografowanie, patrolowanie urządzeń energetycznych).

OKL posiada również prawo do wykonywania odpłatnej obsługi technicznej samolotów innym użytkownikom. Certyfikowanie tej działalności według przepisów JAR pozwoli na uznanie tego rodzaju obsługi w krajach członkowskich JAA (Wspólnych Władz Lotniczych), co z kolei daje możliwość

informuje

Prezes Rady Ministrów powołał:

- ❖ pana **prof. Marka Bartosika** na stanowisko Sekretarza Stanu w urzędzie KBN,
- ❖ pana **dra Jana Krzysztofa Frąckowiaka** na stanowisko Podsekretarza Stanu w urzędzie KBN z zachowaniem funkcji Sekretarza KBN; jednocześnie został on odwołany ze stanowiska Sekretarza Stanu.

W związku z dokonany zmianami w składzie kierownictwa urzędu KBN Minister Nauki - Przewodniczący KBN prof. Michał KLEIBER ustalił nowy, następujący ramowy zakres czynności członków kierownictwa urzędu KBN:

- ❖ Sekretarz Stanu
prof. Marek Bartosik
 - współpraca z Sejmem i Senatem RP
 - współpraca z Komitetem Rady Ministrów, którego jest członkiem
 - sprawy budżetu państwa w części dotyczącej Nauki
 - sprawy polityki innowacyjnej państwa

- projektowanie rozwiązań systemowych w zakresie szeroko rozumianych spraw ekonomicznych
- sprawy finansowania i rozliczania zadań finansowanych (dofinansowywanych) przez KBN oraz rozliczania zadań finansowanych ze zniesionego Centralnego Funduszu Rozwoju Nauki i Techniki
- zastępowanie Ministra Nauki - Przewodniczącego KBN w czasie jego nieobecności.

- ❖ Podsekretarz Stanu, Sekretarz KBN
dr Jan Krzysztof Frąckowiak
 - sprawy integracji europejskiej i udziału w programach międzynarodowych, w tym współpraca z Komitetem Integracji Europejskiej
 - sprawy polityki naukowej i naukowo-technicznej państwa
 - nadzór nad rozpatrywaniem wniosków o finansowanie (dofinansowywanie) zadań przez KBN oraz merytoryczną oceną

realizacji zadań, na które przyznano środki. Projektowanie kryteriów i trybu przyznawania środków na te zadania

- sprawy infrastruktury informatycznej nauki i rozwoju społeczeństwa informacyjnego
- sprawy informacji naukowej i statystyki naukowej
- sprawy upowszechniania nauki
- sprawy organizacji i przekształceń jednostek badawczo-rozwojowych.

Jednocześnie Minister Nauki - Przewodniczący KBN powierzył Dyrektorowi Generalnemu urzędu KBN Panu Zdzisławowi STACHURZE sprawowanie nadzoru nad działalnością Naukowej i Akademickiej Sieci Komputerowej (NASK). Tym samym Dyrektor Generalny będzie nadzorował obie podległe Ministrowi Nauki jednostki badawczo-rozwojowe: Ośrodek Przetwarzania Informacji (OPI) i NASK.

*Rzecznik Prasowy KBN
dr Tadeusz Zaleski*

Warszawa, dnia 14 stycznia 2002 roku

WYBORY WŁADZ AKADEMICKICH NA NOWĄ KADENCJĘ

Szanowni Państwo,
pracownicy i studenci Politechniki Rzeszowskiej!

Po raz kolejny przychodzi nam wybierać władze naszej Uczelni. Wybory przygotowuje i czuwa nad ich prawidłowym przebiegiem Uczelniana Komisja Wyborcza (UKW) powołana przez Senat Politechniki Rzeszowskiej na posiedzeniu 17 stycznia 2002 r. W dniu 23 stycznia 2002 r. na pierwszym swoim posiedzeniu, UKW ukonstytuowała się następująco:

- dr Krystyna Chłędowska (Katedra Fizyki) - przewodnicząca
 - dr hab. Antoni Pardała, prof. PRz (Katedra Matematyki) - zastępca przewodniczącego
 - dr inż. Jan Rodziński (WEiI) - sekretarz
- członkowie:
- dr hab. inż. Lesław Gołębiowski, prof. PRz (WEiI)
 - mgr Franciszek Gorczyca (SWFiS)
 - mgr Piotr Januszewski (SPNJO)
 - dr hab. inż. Mieczysław Korzyński, prof. PRz (WBMiL)
 - dr Jan Kowalski (WCh)
 - dr inż. Julian Kozioł (WCh)
 - dr hab. inż. Witold Niemiec, prof. PRz (WBiŚ)
 - Tomasz Ogórek (student WBMiL - V MDZ)
 - Robert Prus (student WBMiL - III MDM)
 - mgr Lidia Ślęczka (Biblioteka Główna)

- dr hab. inż. Łukasz Węsierski, prof. PRz (WBMiL)
- dr Stanisław Wieczorek (WZiM)

W pracach UKW uczestniczą również (za zgodą Senatu) przedstawiciele pracowników administracji:

- mgr Janina Kozłowska-Buczek,
- inż. Jan Kielbus.

Zatwierdzony przez Senat PRz w dniu 14 lutego 2002 r. "Regulamin i tryb przeprowadzania wyborów władz akademickich w Politechnice Rzeszowskiej na kadencję 2002-2005" oraz "Harmonogram wyborów organów kolegialnych i jednoosobowych Politechniki Rzeszowskiej na kadencję 2002-2005" przeczytaj Państwo na stronie internetowej UKW. Znajdą nas Państwo, wchodząc na stronę główną Politechniki Rzeszowskiej, pod hasłem "Wybory 2002". Zapraszamy do odwiedzania naszej strony, na której przekazujemy Państwu najnowsze informacje dotyczące wyborów. Wszelkie ogłoszenia związane z wyborami, pojawiające się na tablicach ogłoszeń, będą również zamieszczone na stronie internetowej. Można zadawać pytania członkom UKW. Prosimy kierować je pod podany adres internetowy lub telefonicznie na wewnętrzne numery telefonów.

Zapraszamy i zachęcamy do aktywnego uczestnictwa w wyborach władz akademickich.

*Krystyna Chłędowska
Przewodnicząca UKW*

HARMONOGRAM WYBORÓW organów kolegialnych i jednoosobowych Politechniki Rzeszowskiej na kadencję 2002-2005 przyjęty przez Senat Politechniki Rzeszowskiej dnia 14 lutego 2002 r

1.	Wybór Uczelnianego Kolegium Elektorów i Wydziałowych Kolegiów Elektorów	do 6 marca 2002 r.
2.	Zgłaszanie kandydatów na Rektora	od 18 lutego do 4 marca 2002 r.
3.	Ogłoszenie listy osób kandydujących na stanowisko Rektora	7 marca 2002 r.
4.	Zebranie Uczelnianego Kolegium Elektorów	13 marca 2002 r.
5.	Spotkania z kandydatami na stanowisko Rektora	do 26 marca 2002 r.
6.	Wybór Rektora	27 marca 2002 r.
7.	Spotkania z kandydatami na Prorektorów	do 9 kwietnia 2002 r.
8.	Wybór Prorektorów	10 kwietnia 2002 r.
9.	Wybory Dziekanów	do 15 maja 2002 r.
10.	Wybory Prodziekanów	do 15 czerwca 2002 r.
11.	Wybory członków Senatu	do 15 czerwca 2002 r.
12.	Wybory elektorów do Rady Głównej	do 15 czerwca 2002 r.

PERSONALIA

HABILITACJE

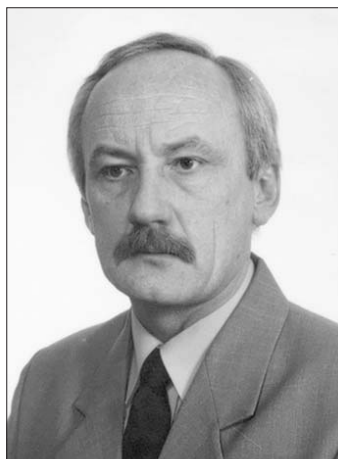
Dr Jarosław Górnicki, adiunkt w Katedrze Matematyki na Wydziale Zarządzania i Marketingu, uzyskał stopień naukowy doktora habilitowanego nauk matematycznych z zakresu

matematyki - analizy funkcjonalnej, nadany przez Radę Wydziału Matematyki i Informatyki Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu w dniu 26 września 2001 r. Centralna Komisja do spraw Tytułu Naukowego i Stopni Naukowych w dniu 28 stycznia 2002 r. zatwierdziła uchwałę Rady Wydziału o nadaniu stopnia naukowego doktora habilitowanego. Temat

rozprawy habilitacyjnej: *Punkty niezmiennicze oraz prąwie zbieżność iteracji pewnych typów odwzorowań nieliniowych*.

PROFESURY UCZELNIANE

JM Rektor mianował na stanowisko profesora nadzwyczajnego w Politechnice Rzeszowskiej:

- **dr. hab. Czesława Jasiukiewicza** w Katedrze Fizyki na Wydziale Budownictwa i Inżynierii Środowiska z dniem 15 lutego 2002 r. na okres 5 lat,
- **dr hab. inż. Barbarę Dębską** w Zakładzie Informatyki Chemicznej na Wydziale Chemicznym z dniem 1 lutego 2002 r. na czas nieokreślony.

Bronisław Świder

Akademickie Radio Centrum

CAŁA NAPRZÓD!

Dla rozwoju Akademickiego Radia Centrum (ARC) Politechniki Rzeszowskiej kilkanaście ostatnich miesięcy było okresem bardzo specyficznym ze względu na wygasającą koncesję i konieczność ponownego ubiegania się o wymagane zezwolenia na rozpowszechnianie programu radiofonicznego. Starania te zakończyły się sukcesem.

Politechnika Rzeszowska ma nową koncesję na rozpowszechnianie programu radiofonicznego pod nazwą "Akademickie Radio Centrum". Koncesję przyznała Krajowa Rada Radiofonii

i Telewizji w dniu 29 listopada 2001 r. Koncesja obowiązuje do grudnia 2008 r. i umożliwia nadawcy całodobową emisję programu radiowego z pełnym wykorzystaniem czasu reklamowego.

Wydanie koncesji poprzedził wielomiesięczny okres przygotowywania wniosku koncesyjnego, który w ostatecznym kształcie liczył ponad 300 stron.

Dzięki temu ARC było jedyną rozgłośnią, która w 2001 r. nie miała wniosku cofniętego do uzupełnienia, a ponadto jedyną akademicką stacją, która otrzymała koncesję na wnioskowa-

wanych zasadach. Ponadto w dokumencie koncesyjnym Juliusz Braun - Przewodniczący KRRiT - podsumowując działalność radia, stwierdził, że: "... w trakcie dotychczasowej działalności zbudowana została struktura organizacyjna i techniczna rozgłośni, zrealizowane zostały założenia ekonomiczno-finansowe, a emitowany program stanowił pod względem treści i formy atrakcyjną propozycję programową i spełniał zadania radiofonii określone w ustawie o radiofonii i telewizji".

Otrzymanie nowej koncesji stało się więc wstępem do podjęcia działań mających na celu jeszcze lepsze wypromowanie radia. Przełomowy moment nastąpił 2 lutego 2002 r., kiedy to zmianie uległ wizerunek, profil programowy i format stacji. Uwzględniając sugestie władz uczelni, opinie słuchaczy i reklamodawców, zapisy koncesyjne, a także mając na uwadze własne doświadczenia i możliwości organizacyjne, w tym właśnie dniu całkowicie zmieniono program radiowy.

Najbardziej zauważalna zmiana to oczywiście przejście na całodobowe rozpowszechnianie programu. Pojawiło się szereg nowych programów autorskich, wprowadzony został też nowy poranny blok programowy zawierający podstawowe informacje ze świata kultury, sportu, polityki, gospodarki czy spraw lokalnych. Jako jedyna stacja w Polsce ARC działa dwuformatowo. W godzinach od 7.00 do 18.00 emitowany jest blok programowy o charakterze regionalnym. Później pojawiają się tematyczne audycje autorskie skierowane do studentów, młodzieży szkół średnich oraz tych wszystkich, którzy czują się młodo.

Program został również bardzo dokładnie sprofilowany. W poniedziałki i wtorki dominuje tematyka studen-

Andrzej Blahaczek - redaktor naczelny ARC.

Fot. własna

cka i kulturalna, środa to czas na listę przebojów, czwartki i piątki to spora dawka różnorodnych programów dla miłośników rocka, natomiast soboty i niedziele to dni o tematyce typowo rozrywkowej.

Ponadto wprowadzono szereg innych, bardzo istotnych zmian. Także 2 lutego br. ARC rozpoczęło emisję programu w systemie RDS (Radio Data System) umożliwiającym jednoczesne

z emisją programu przesyłanie komunikatów tekstowych. Poprawiona została jakość sygnału radia w Internecie, dzięki czemu można nas słuchać w najdalszych zakątkach świata. O tym, że tak jest, świadczy bardzo liczna korespondencja docierająca z Niemiec, Francji, USA czy Kanady.

Stworzona została także od podstaw nowa strona radia w Internecie. Pod adresem www.radiocentrum.pl można znaleźć wszystkie najbardziej istotne informacje na temat historii czy bieżącej działalności radia, bogatą galerię zdjęć, najciekawsze artykuły prasowe, a także gadżety przydatne użytkownikom komputerów.

Warto też wspomnieć o modernizacji masztu antenowego i podniesieniu zawieszenia anteny nadawczej. Prace te zostały wykonane pod koniec 2001 r., a bezpośrednim ich efektem jest znaczna poprawa jakości odbioru programu ARC i zwiększenie zasięgu stacji (od kilku do kilkunastu kilometrów w zależności od ukształtowania terenu). Zmodernizowane zostało także studio produkcji materiałów dźwiękowych, natomiast prawie od nowa skonfigurowano studio emisyjne. Warto zaznaczyć, że większość prac wykonano społecznie, a wiele urządzeń pozyskano w wyniku podpisania umów barterowych.

Konrad Machowski, szef techniczny ARC w nowym studiu emisyjnym.

Fot. własna

Mając na uwadze tak liczne zmiany, zaryzykować można stwierdzenie, że 2 lutego 2002 r. zaczęła się zupełnie nowa epoka w działalności Akademickiego Radia Centrum Politechniki Rzeszowskiej.

To jednak nie koniec prac. Przed nami wiele imprez promocyjnych,

z czego duża część o charakterze ponadlokalnym, których celem jest pokazanie radia na zewnątrz. Czynimy również starania o zwiększenie zasięgu nadawania do kilkudziesięciu kilometrów.

Mamy nadzieję, że poczynione zmiany pozwolą nam stać się ogólnopolską wizytówką Politechniki Rzeszowskiej. Liczymy również, że zupełnie nowego znaczenia nabierze nasze hasło reklamowe: "Życie jest pełne ważnych wyborów - ten jest prosty - słuchasz i wszystko gra".

Andrzej Blahaczek

**Kierownictwo Akademickiego
Radia Centrum składa serdeczne podziękowania
Władzom Uczelni i pracownikom Politechniki Rzeszowskiej
za pomoc w zebraniu materiałów potrzebnych do opracowania
wniosku koncesyjnego.**

NAGRODY NOT

Nagrodę i wyróżnienia w konkursie "Mistrz Techniki FSNT NOT - za wybitne osiągnięcia w dziedzinie techniki za rok 2000", organizowanym przez Federację Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych NOT Zarząd Rady w Rzeszowie, otrzymali pracownicy Katedry

Przeróbki Plastycznej z Wydziału Budowy Maszyn i Lotnictwa.

Nagrodę II stopnia za "Urządzenie do diagnozowania i rehabilitacji osób po udarze mózgu" otrzymał zespół w składzie:

- ❖ dr hab. inż. Romana Ewa Śliwa, prof. PRz,
- ❖ mgr Wojciech Bieniasz, st. specjalista naukowo-techniczny,
- ❖ dr hab. med. Andrzej Kwolek, prof. Uniwersytetu Rzeszowskiego, jednocześnie ordynator Oddziału Rehabilitacji w Szpitalu Wojewódzkim nr 2 w Rzeszowie.

Uroczyste wręczenie nagrody odbyło się w dniu 19 grudnia 2001 r. w Domu Technika w Rzeszowie.

Wyróżnienie honorowe za "Urządzenie do badań wyrobów z tworzyw sztucznych" otrzymał zespół w składzie:

- ❖ dr inż. Brunon Krywult, adiunkt,
- ❖ mgr Jan Banaś, st. specjalista naukowo-techniczny,
- ❖ mgr Wojciech Bieniasz.

Wyróżnienie honorowe za "Przyrząd do badania liczby opadania zbóż" otrzymał indywidualnie mgr Wojciech Bieniasz.

Wręczenie dyplomów i wyróżnień honorowych odbyło się podczas posiedzenia Rady Wydziału Budowy Maszyn i Lotnictwa w dniu 13 lutego 2002 r.

Laureaci. Od lewej: Wojciech Bieniasz, Brunon Krywult i Jan Banaś.

Fot. M. Misiakiewicz

Bronisław Świder

Z OBRAD SENATU

Pierwsze w 2002 r. posiedzenie Senatu Politechniki Rzeszowskiej odbyło się w dniu 17 stycznia. Na wstępie JM Rektor prof. dr hab. inż. Tadeusz Markowski wręczył prof. dr. hab. inż. Stanisławowi Koncewiczowi - rektorowi Politechniki Rzeszowskiej w roku 1982 - jubileuszowy medal "50 lat wyższego szkolnictwa technicznego w Rzeszowie".

Senat pozytywnie rozpatrzył wnioski:

- ❖ Rady Wydziału Chemicznego o mianowanie:
 - prof. dr. hab. med. Andrzeja Skręta na stanowisko profesora nadzwyczajnego w PRz,
 - dr hab. inż. Barbary Dębskiej na stanowisko profesora nadzwyczajnego na czas nieokreślony,
- ❖ Rady Wydziału Budowy Maszyn i Lotnictwa o mianowanie dr. hab. inż. Ludomira Laudańskiego na stanowisko profesora nadzwyczajnego na czas nieokreślony.

W związku z uruchomieniem procedury wyboru władz akademickich na kadencję 2002-2005, zgodnie z §44 Statutu Politechniki Rzeszowskiej, Senat PRz powołał Uczelnianą Komisję Wyborczą (skład Komisji - str. 7).

W celu przeprowadzenia naboru na I rok studiów w roku akad. 2002/2003 Senat powołał Uczelnianą Komisję Rekrutacyjną w osobach:

- prof. dr hab. inż. Tadeusz MARKOWSKI - przewodniczący
 - dr hab. inż. Jerzy POTENCKI, prof. PRz - zastępca przewodniczącego
 - dr inż. Jan RODZIŃSKI - sekretarz
- członkowie:
- prof. dr hab. inż. Feliks STACHOWICZ
 - dr hab. inż. Kazimierz BUCZEK, prof. PRz
 - dr hab. inż. Szczepan WOLIŃSKI, prof. PRz

– dr hab. inż. Mieczysław KUCHARSKI, prof. PRz

– dr hab. inż. Władysław FILAR, prof. PRz

Następnie Senat podjął uchwały w sprawie:

- ❖ powołania Oddziału Centrum Metod Stochastycznych im. Hugona Steinhausa przy Politechnice Rzeszowskiej,
 - ❖ zatwierdzenia trybu udzielania urlopów wypoczynkowych.
- Ponadto Senat wysłuchał:
- ❖ informacji prorektora ds. nauczania - dr. hab. inż. Jerzego Potenckiego, prof. PRz, nt. pomocy socjalnej dla studentów w semestrze zimowym roku akad. 2001/2002,
 - ❖ sprawozdania dyrektora administracyjnego mgr. inż. Janusza Burego z działalności inwestycyjnej Politechniki Rzeszowskiej w 2001 r.,
 - ❖ informacji przewodniczącego Senackiej Komisji ds. Finansów i Mienia Uczelni - dr. hab. inż. Włodzimierza Kality, prof. PRz, przewodniczącego Senackiej Komisji ds. Nauczania - dr. hab. inż. Zenona Hendzla, prof. PRz, oraz przewodniczącego Senackiej Komisji ds. Współpracy z Zagranicą - dr. hab. inż. Łukasza Węsierskiego, prof. PRz, z działalności tychże komisji.

* * *

W dniu 14 lutego 2002 r. odbyło się nadzwyczajne posiedzenie Senatu PRz poświęcone zatwierdzeniu "Regulaminu i trybu przeprowadzania wyborów władz akademickich w Politechnice Rzeszowskiej na kadencję 2002-2005" oraz "Harmonogramu wyborów organów kolegialnych i jednoosobowych Politechniki Rzeszowskiej na kadencję 2002-2005".

Iwona Ślęzak-Gładzik

BUDOWA WODOCIĄGU W KRÓLEWSKIM WOLNYM MIEŚCIE RZESZOWIE

Początki zamierzeń związanych z budową wodociągu w Rzeszowie datują się na rok 1882. Pierwszą koncepcję, opartą na wodach wglębnych, przedstawił profesor Uniwersytetu Jagiellońskiego Tadeusz Sikorski. Na początku XX stulecia, w 1907 r., powstał pierwszy projekt rzeszowskiego wodociągu autorstwa inż. Mariana Maślanki. Woda miała być dostarczona ze

studni w rejonie Zaczernie-Głogów na północ od miasta. Jednak zbyt wysokie koszty przedsięwzięcia spowodowały zaniechanie tego projektu i rozpatrzenie wariantu uwzględniającego rzekę Wisłok. Wybuch pierwszej wojny światowej wstrzymał budowę wodociągów na szereg długich lat, jakkolwiek w 1915 r. zakupiono 4 km rur żeliwnych 325 mm z przeznaczeniem

na główną magistralę. Rzeszów posiadał plany i koncesję na budowę wodociągu już w 1910 r. Plany te jednak po ponad 20 latach zdezaktualizowały się, a koncesja wygasła. Budowa wodociągu wg projektu inż. Włodzimierza Dziakiewicza ruszyła 7 sierpnia 1933 r. Regularną dostawę wody do miasta rozpoczęto już 23 grudnia 1934 r. Woda była pobierana z ujęcia wody na Wi-

słoku, znajdującego się w sąsiedztwie zakładu WSK-PZL. Wodociąg miał wydajność 80 dm³/s. Sieć magistralną długości 5 km poprowadzono ze stacji uzdatniania wzdłuż ulicy Hetmańskiej przez centrum miasta do zbiornika wyrównawczego o objętości 600 m³ na Baranówce. Łączna długość sieci wodociągowej wynosiła 25 km. Wodociąg stanowił własność miasta, a pieczę nad nim sprawował Miejski Zarząd Wodociągów.

Kolejne etapy rozwoju systemu zaopatrzenia miasta w wodę są związane z oddaniem do użytku Zakładu Uzdatnień Wody Zwięzcyca I w 1956 r., o wydajności 36 500 m³/d, wg projektu Jerzego Migąły i Józefa Fiszera, oraz Zwięzcyca II w 1980 r., o wydajności 47 500 m³/d, wg projektu Jerzego Hrabca (wszyscy z Biura Projektów Budownictwa Komunalnego Kraków).

Okres budowy wodociągu został poprzedzony intensywnymi zabiegami o finanse. Na początku 1933 r. powstał w Warszawie Fundusz Pracy. Można było się starać o pożyczkę na budowę wodociągu. Przedłożony więc został częściowy projekt inż. Dziakiewicza, który został zatwierdzony przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych 26 lipca 1933 r. Końcem lipca 1933 r. miasto otrzymało pożyczkę i za zgodą prezydenta miasta pana Krogulskiego rozpoczęto budowę 7 sierpnia 1933 r. We wrześniu 1933 r. przedstawiono szczegółowy projekt i jednocześnie wniesiono do Komisji Ministerialnej o przeprowadzenie dochodzenia wodno-prawnego. Prace budowy wodociągu obejmowały: stację pomp, filtry, rurociąg magistralny, sieć rozdzielczą i zbiornik wody czystej. Budowa wodociągu została ukończona 18 grudnia 1934 r. Po próbach pomp i filtrów 22 grudnia napełniono sieć i zbiornik wodą. Od dnia 23 grudnia rozpoczęto regularną dostawę wody do miasta, jako że wiele posesji posiadało już przyłącza. 25 marca 1935 r. Lwowski Urząd Wojewódzki zawiadomił Zarząd Miasta, że Ministerstwo Spraw Wewnętrznych reskryptem z dnia 11 marca 1935 r. na podstawie protokołu Komisji Reambulacyjnej z dnia 19.10.1934 r. zatwierdziło uzupełniony projekt wodociągu dla

Rzeszowa. Jednocześnie Urząd Wojewódzki wyznaczył Komisję Kolaudacyjną. 10 kwietnia 1935 r. zostały pobrane próbki wody z rzeki, osadnika, filtrów, zbiornika wody przefiltrowanej na stacji pomp, z różnych punktów sieci wodociągowej w mieście i ze zbiornika końcowego wody czystej. Badania bakteriologiczne przeprowadzone przez Państwowy Zakład Higieny stwierdziły, że woda pod względem sanitarnym jest bez zarzutu. W dniach 15-16.09.1935 r. odbyło się posiedzenie Komisji Kolaudacyjnej, która zbadała funkcjonowanie wszystkich urządzeń wodociągowych oraz stwierdziła zgodność wykonanych robót z planami. Mimo to Komisja nie udzieliła zezwolenia na użytkowanie wodociągu, ponieważ miasto nie posiadało zezwolenia na doprowadzenie prądu elektrycznego i użytkowanie urządzeń elektrycznych. Komisja elektryczna zebrała się dopiero w grudniu 1935 r. W grudniu 1936 r. budowa rzeszowskiego wodociągu została ostatecznie zakończona i rozliczona.

Budowie wodociągu towarzyszyły liczne konflikty. W szczytowym okresie budowy było zatrudnionych 460 robotników. Pojawiła się organizacja pod nazwą "Seksja bezrobotnych przy PPS". Na czele jej Komitetu stanął niewykwalifikowany robotnik zatrudniony jako stróż nocny. Obserwowano małą wydajność pracy robotników, praca akordowa bowiem była kategorycznie zabroniona. Pojawiły się kilkudniowe strajki, których głównymi żądaniem były podwyżki płac (ogólnie płace wzrosły podczas budowy o 35%). Sabotaże także były na porządku dziennym. Codziennie kontrolowano znaki wysokościowe, które porą nocną złośliwie były przesuwane i zmieniane. Po ukończeniu robót, robotnicy rozpoczęli procesy z miastem o odszkodowania z powodu niezachowania okresu 14-dniowego wypowiedzenia pracy. Skargi "na prawie ubogich" nic robotników nie kosztowały. Jeden z adwokatów przyjął sanowisko syndyka Komitetu i wnosił masami skargi na kosztą". Z paruset wniesionych skarg miasto zdecydowaną większość przegrało.

Wodociąg dla miasta Rzeszowa końcem 1934 r. stał się faktem, z którego cieszyli się mieszkańcy i rajcowie miasta. Został zbudowany w ciągu 370 dni roboczych, na które wypadło przeciętnie 440 dniówek. Z ówczesnych władz nikt nie zaprzeczał, że wodociąg w Rzeszowie był niezbędny. Świadczyła o tym konsumpcja wody, która wynosiła 1200 m³/d, a woda była dostarczana pod ciśnieniem 4,5 atmosfery. Bardzo sugestywnie zostało to przedstawione przez Komisję Wodociągową na Radzie Miasta: "Gdyby ilość wody dzisiaj zużywaną w mieście, a dostarczaną wprost do domów przez wodociąg, tj. 1200 m³ dziennie, wypadało dostarczyć konewkami ze studzien, to, przyjmując 10 litrów na konewkę, czyli 100 konewek ma m³, co daje razem 120 000 konewek, oraz tylko 5 minut czasu na zacerpanie i przeniesienie, co jest o wiele za mało, to jednak zużyłoby się na to 600 000 minut, czyli 10 000 godzin roboczych w 1 dzień. Pracę tę wykonałoby w jeden dzień 1250 ludzi pracując 8 godzin dziennie. Zdawałoby się, że są to fantastyczne liczby?! Pracę zużywaną na noszenie wody można daleko lepiej użyć na inne cele". Miasto dostrzegało też problemy związane z odprowadzaniem fekaliów - potrzebę budowy kanalizacji. "Codziennie defilowało ulicami miasta przeszło 300 obrzydliwych, nieszczelnych beczkowsów chłopskich zaczynając od wczesnego wieczora, do rana. Skrapiały one ulice nieczystościami, zanieczyszczając powietrze. Prynypalną ulicą nie można było wieczorem przejść z powodu wstrętnego zaduchu". Dlatego też końcem kwietnia 1936 r. rozpoczęto budowę oczyszczalni mechanicznej. Roboty ziemne związane z siecią kanalizacyjną rozpoczęto 16 czerwca 1936 r., począwszy od oczyszczalni. Program obejmował wykonanie 12 km kanałów w ciągu 22 tygodni. Wcześniej zbudowano 328 szybów rewizyjnych na długości 15 km.

Z przedstawionych faktów wynika, że lata trzydzieste XX wieku dla miasta Rzeszowa to dekada wodociągów i kanalizacji.

Janusz Rak

Krocz spokojnie wśród zgiełku i pośpiechu
- pamiętaj, jaki spokój można znaleźć w ciszy.
Tak dalece, jak to możliwe, bez wyrzekania się siebie,
bądź w dobrych stosunkach z innymi ludźmi. Prawdę swą głoś spokojnie i jasno.
Słuchaj też tego, co mówią inni, nawet głupcy i ignoranci, oni też mają swą opowieść.
Jeśli porównujesz się z innymi, możesz stać się próżny i zgorzkniały,
albowiem zawsze będą lepsi i gorsi od ciebie.
Ciesz się zarówno swymi osiągnięciami, jak i planami.
Wykonuj z sercem swą pracę, jakakolwiek by była skromna.
Jest ona trwałą wartością w zmiennych kolejach losu.
Zachowaj ostrożność w swych przedsięwzięciach - świat bowiem pełen jest oszustwa.
Lecz niech ci to nie przesłania prawdziwej cnoty,
wielu ludzi dąży do wzniosłych ideałów i wszędzie życie pełne jest heroizmu.
Bądź sobą, a zwłaszcza nie zwalczaj uczuć; nie bądź cyniczny wobec miłości,
albowiem w obliczu wszelkiej oschłości i rozczarowań jest ona wieczna jak trawa.
Przyjmij pogodnie to, co lata niosą, bez goryczy wyrzekając się przymiotów młodości.
Rozwijaj siłę ducha, by w nagłym nieszczęściu mogła być tarczą dla ciebie.
Lecz nie dręcz się tworam wyobraźni.
Wiele obaw rodzi się ze znużenia i samotności.
Obok zdrowej dyscypliny bądź łagodny dla siebie.
Jesteś dzieckiem wszechświata nie mniej niż gwiazdy i drzewa,
masz prawo być tutaj;
i czy jest dla ciebie jasne czy nie, nie wątp,
że wszechświat jest taki, jaki być powinien.
Tak więc bądź w pokoju z Bogiem, cokolwiek myślisz o jego istnieniu,
czymkolwiek się zajmujesz. Jakiegokolwiek są twe pragnienia.
W zgiełku ulicznym, zamęcie życia, zachowaj pokój ze swą duszą.
Z całym swym zakłamaniem, znojem i rozwianymi marzeniami
ciągle jeszcze ten świat jest piękny.
Bądź uważny. Staraj się być szczęśliwy.

(Tekst z 1692 roku, znaleziony w starym kościele w Baltimore.)

Wesołego Alleluja!

DNI OTWARTE POLITECHNIKI

IV Targi Edukacyjne

Otwarcie "Targów" przez JM Rektora prof. Tadeusza Markowskiego (z lewej).

Fot. T. Ogórek

Targi Edukacyjne przygotowuje dla swych przyszłych kolegów Samorząd Studentów Politechniki Rzeszowskiej.

Fot. T. Ogórek

Fot. M. Misiakiewicz

Fot. T. Ogórek

Fot. M. Misiakiewicz

Hitem "Targów" był prezentowany przez WBMIL robot.

Fot. T. Ogórek

Fot. M. Misiakiewicz

Fot. T. Ogórek

OFICYNĄ WYDAWNICZĄ

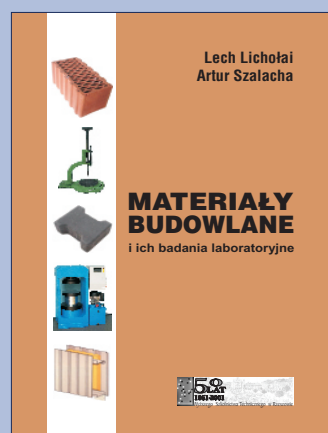
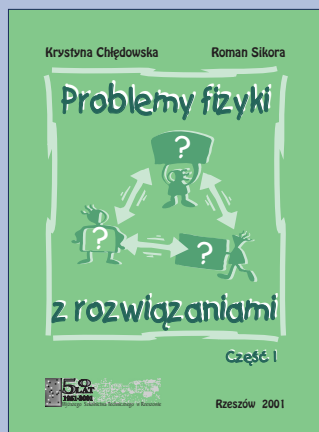
Politechniki
Rzeszowskiej

wydaje

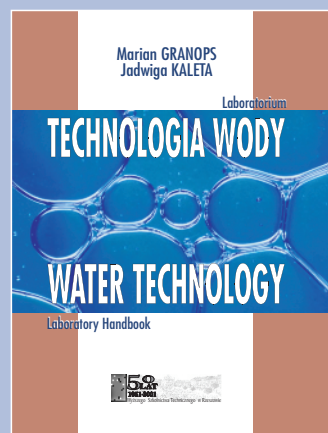
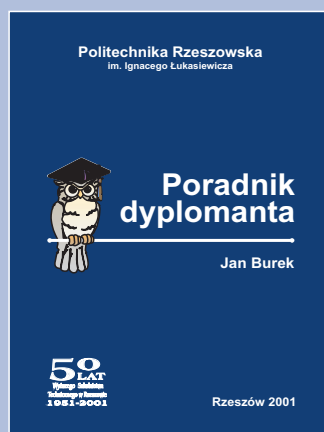
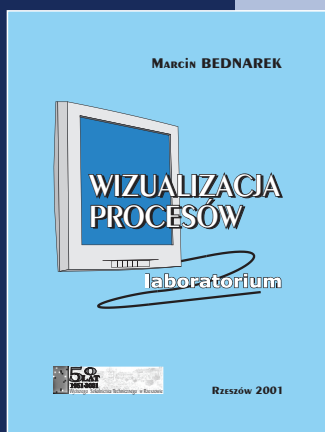
- skrypty
- monografie
- zeszyty naukowe
- materiały pomocnicze
- informatory
- foldery
- afisze
- ulotki

Zapraszamy

Niektóre wydawnictwa
opublikowane przez
naszą Oficynę w 2001 r.

Profesor Stanisław Kopacz

laureatem Nagrody Miasta Rzeszowa za rok 2001

W dniu 19 stycznia 2002 r. w Filharmonii Rzeszowskiej odbyła się uroczystość, podczas której prezydent Rzeszowa Andrzej Szlachta wręczył Nagrodę Miasta Rzeszowa za osiągnięcia w dziedzinie nauki i techniki, kultury i sztuki oraz sportu w roku 2001. W kategorii nauki i techniki nagrodę I stopnia za całokształt działalności w dziedzinie fizykochemii nieorganicznej otrzymał prof. dr hab. Stanisław Kopacz, kierownik Katedry Chemii Nieorganicznej i Analitycznej Politechniki Rzeszowskiej.

O kierunkach działalności naukowej profesora S. Kopacza, a także o Jego działalności organizacyjnej i społecznej w Katedrze, na Wydziale, Uczelni oraz w Rzeszowie napisano w Gazecie Politechniki (nr 10/2000) z okazji 25-lecia pracy Państwa Marii i Stanisława Kopaczów na Wydziale Chemicznym PRz. W tym miejscu przytoczę więc tylko niektóre, najważniejsze fakty z życia i działalności Pana Profesora.

Prof. Stanisław Kopacz urodził się w Hłuboczku Wielkim k. Tarnopola. Studia rozpoczął na Uniwersytecie we Wrocławiu, a ukończył na Uniwersytecie im. Łomonosowa w Moskwie,

gdzie studiował radiochemię. Po ukończeniu studiów wrócił do Polski i rozpoczął pracę na Uniwersytecie Wrocławskim, gdzie obronił pracę doktorską i uzyskał stopień doktora habilitowanego. W 1975 roku razem z żoną dr Marią Kopacz przeniósł się na Politechnikę Rzeszowską, gdzie pracuje do chwili obecnej. Prowadzone pod jego kierunkiem prace dotyczą badań równowag kompleksowania jonów metali z ligandami organicznymi w układach jedno-, dwu- i trójfazowych. Tematyka ta uzyskała obecnie duże znaczenie ze względu na właściwości związków kompleksowych, które mogą znaleźć lub już znajdują zastosowanie w różnych dziedzinach nauki i techniki, np. do wytwarzania metali wysokiej czystości; w analizie środowiska naturalnego - do określania zawartości chromu, rtęci i ołowiu w glebie; w technice laserowej; w lecznictwie - jako odtrutki na metale ciężkie; jako nośniki mikroelementów, takich jak żelazo, magnez, do organizmów żywych; jako lekarstwa do leczenia schorzeń serca; w przemyśle spożywczym - jako barwniki napojów spożywczych. Dorobek naukowy Profesora Stanisława Ko-

pacza obejmuje 9 monografii wydanych w językach: polskim, rosyjskim i angielskim, 2 rozprawy, 2 skrypty, ponad 100 publikacji naukowych, ponad 210 referatów i komunikatów wygłoszonych na konferencjach krajowych i zagranicznych oraz 4 patenty. Jest Profesor promotorem 7 prac doktorskich.

Za działalność naukową, dydaktyczną, organizacyjną i społeczną był wielokrotnie nagradzany przez ministra edukacji narodowej oraz rektorów Uniwersytetu Wrocławskiego i Politechniki Rzeszowskiej, posiada Złoty Krzyż Zasługi, Medal "Zasłużonym dla Politechniki Rzeszowskiej" oraz tytuł Honorowego Profesora Akademii Technologicznej w Woroneżu.

Z okazji otrzymania Nagrody Miasta Rzeszowa gratuluję Panu Profesorowi tego znaczącego wyróżnienia w imieniu wszystkich pracowników Katedry i zespołu redakcyjnego naszej Gazety, życząc dużo zdrowia, pomyślności w życiu zawodowym i rodzinnym, zachowania optymistycznego podejścia do życia, którym Szanowny Laureat promieniuje na co dzień.

Cecylia Heneczowska

Fot. własne

Ośrodek Kształcenia Lotniczego PRz

- czy go znamy?

Jedyna w kraju uczelnia kształcąca pilotów lotnictwa cywilnego - Politechnika Rzeszowska - zakończy niebawem organizację imprez związanych z obchodami Jubileuszu 50-lecia wyższego szkolnictwa technicznego w Rzeszowie. Wymownym zwieńczeniem tej rocznicy jest zbiegający się z jubileuszem uczelni jubileusz 25-lecia działalności Ośrodka Kształcenia Lotniczego Politechniki Rzeszowskiej w Jasionce. Z dyrektorem Ośrodka **inż. Zdzisławem Nowakiem** rozmawia Marta Olejnik.

● **Kształcenie studentów na specjalności pilotażowej było i jest kosztowne. Jednakże w pierwszych latach działalności Ośrodka do podstawowego szkolenia praktycznego w powietrzu wykorzystywany był duży, a zatem drogi samolot typu AN-2. Co uzasadniało ten wybór? Wiem też, że był to lubiany przez pilotów samolot.**

W czasach kiedy OSPL rozpoczynał działalność, nie było w Polsce samolotów, które łączyłyby zalety prostego samolotu do szkolenia podstawowego z możliwościami nauki pilotażu zaawansowanego. Samolot AN-2 pozwalał na realizację szkolenia podstawowego, nauki lotów nawigacyjnych w różnych warunkach atmosferycznych oraz lotów według wskazań przyrządów. Był to zatem samolot uniwersalny, prosty w obsłudze w warunkach polowych, a właśnie w takich warunkach obsługiwane były samoloty w OSPL. Jednocześnie był to samolot bezpieczny. Dla odparcia zarzutów o wysokich kosztach eksploatacji należy podkreślić, że samolot ten, wymagający załogi wieloosobowej, pozwalał na jednoczesne uzyskiwanie nalotu przez 2 członków załogi, a ponadto uczył współpracy w załodze, a więc elementu bardzo eksponowanego w nowoczesnych programach szkolenia załóg lotniczych, szczególnie dla lotnictwa transportowego. Za wyborem samolotu AN-2 przemawiał również fakt, że produkowany był w kraju przez WSK-"PZL Mielec".

● **Za sterami samolotów świetnie radzą sobie panie. Ile kobiet dotychczas ukończyło specjalizację pilotażową PRz i gdzie znalazły zatrudnienie?**

W ciągu 25 lat istnienia Ośrodka trzynastcie pań. Obecnie w trakcie studiów na pilotażu mamy dwie dziewczyny. Pięć spośród naszych absolwentek pracuje w PLL "LOT" S.A. i EUROLOCIE na stanowisku pilota. Bywały już takie rejsy, w których kapitanem i drugim pilotem były panie, nasze absolwentki. Dwie inne nasze absolwentki pracują w sekcji lotniczej Straży Granicznej, również jako piloci.

● **W latach osiemdziesiątych Ośrodek organizował rajdy studenckie. Jaki był cel tych rajdów?**

Oprócz działalności typowo szkoleniowej Ośrodek kładł duży nacisk na rozwijanie świadomości szkolonych studentów w takich dziedzinach, jak: obowiązkowość, punktualność, uczenie się samodzielności, poprawa bezpieczeństwa wykonywanych lotów oraz uczenie się rywalizacji w osiąganiu coraz to lepszych wyników szkoleniowych, czego sprawdzeniem były organizowane przez OSPL, a sponsorowane przez ZSMP Studenckie Rajdy Samolotowe. I tak zorganizowano:

- ▶ *We wrześniu 1984 r. I Studencki Rajd Samolotowy na trasie: Rzeszów - Poznań - Wrocław - Rzeszów, z udziałem 10 samolotów An-2 z 40 studentami starszych roczników oraz 10 instruktorami i 10 mechanikami lotniczymi.*
- ▶ *We wrześniu 1985 r. II Studencki Rajd Samolotowy na trasie: Rzeszów - Gdańsk - Warszawa - Dęblin - Rzeszów, w którym uczestniczyło 12 samolotów An-2 z odpowiednią obsadą studentów, instruktorów i mechaników.*
- ▶ *We wrześniu 1986 r. III Studencki Rajd Samolotowy na trasie: Rzeszów - Toruń - Szczecin - Wrocław - Rzeszów, w którym wzięło udział 12 samolotów An-2 z odpowiednią obsadą studentów, instruktorów i mechaników.*
- ▶ *We wrześniu 1987 r. IV Studencki Rajd Samolotowy na trasie: Rzeszów - Krosno - Nowy Targ - Bielsko Biała - Jelenia Góra - Ostrów Wielkopolski - Rzeszów, w którym wzięło udział 10 samolotów An-2 z odpowiednią obsadą studentów, instruktorów i mechaników.*
- ▶ *We wrześniu 1988 roku V Studencki Rajd Samolotowy na trasie: Rzeszów - Lublin - Olsztyn - Suwałki - Warszawa - Rzeszów, z udziałem 10 samolotów An-2 z odpowiednią obsadą studentów, instruktorów i mechaników.*

Uczestnicy wszystkich rajdów uczestniczyli w zwiedzaniu miast etapowych, spotkaniach z działaczami lotniczymi z danego terenu, zakładach pracy oraz miejsc związanych z lotniczą historią Polski.

Może warto do nich powrócić?

Uważam, że rajdy jako podtrzymanie rzeszowskich tradycji latania rajdowego, sięgających lat sześćdziesiątych, oraz sprawdzian nabytych umiejętności powinny być kontynuowane. Na pewno należałoby zmienić formułę takich rajdów, a przede wszystkim znaleźć sponsorów i wtedy ich organizacja byłaby możliwa. W tej chwili na ich organizację brak środków finansowych.

W jakim stopniu licencje i uprawnienia lotnicze zdobyte w OKL są akceptowane w innych krajach?

Obecnie dokumenty te są akceptowane w przypadku wykonywania lotów na samolotach zarejestrowanych w Polsce. Z chwilą kiedy nasz kraj stanie się członkiem JAA (Wspólnych Władz Lotniczych), a kandydaci na pilotów ukończą cykl kształcenia lotniczego w ośrodku szkolenia lotniczego (FTO - Flight Training Organization) certyfikowanego według przepisów europejskich (JAR), ich licencje, uprawnienia lotnicze i świadectwa ukończenia szkoleń lotniczych zostaną uznane we wszystkich krajach członkowskich JAA.

Kiedy to nastąpi?

Po spełnieniu przez nasz kraj wymagań stawianych przez wspomniane władze. Podstawowym warunkiem jest ustano-

wienie nowego prawa lotniczego, na podstawie którego będą działać krajowe władze lotnicze i egzekwować przestrzeganie lotniczych przepisów europejskich w Polsce. Chciałbym dodać, że we wrześniu 2001 r. w Polsce miał miejsce audit ze strony JAA. Nasz Ośrodek został wskazany przez polski nadzór lotniczy jako ośrodek szkoleniowy najbardziej zbliżony do norm europejskich. Wizytujący nas inspektorzy z Brukseli bardzo wysoko ocenili stopień gotowości Ośrodka do certyfikacji według przepisów JAR.

Jak to się ma do wymogów Międzynarodowej Organizacji Lotnictwa Cywilnego ICAO?

Zasadniczo przepisy JAR nie stoją w sprzeczności z przepisami ICAO.

Czy planowane są zakupy nowego sprzętu lotniczego?

Przy obecnej skali zadań posiadany sprzęt zapewnia ich realizację, niemniej jednak rozglądamy się za samolotem umożliwiającym wykonanie tej części szkolenia praktycznego, która będzie wymagana wspomnianymi przepisami. Musi to być samolot co najmniej czteromiejscowy, z chowanym podwoziem oraz sterowanym z kabiny pilota skokiem śmigła. Spośród kilku ofert najkorzystniejszy wydaje się być skonstruowany w Instytucie Lotnictwa samolot I-23. Możemy uży-

Przed I Studenckim Rajdem Samolotowym - 1984.

Fot. R. Przepióra

Promocja rocznika 89, a wśród absolwentów Aneta Bobel i Barbara Bogusławska - obecnie kpt. Boeinga 737.

Fot. R. Przepióra

tkować pierwszy egzemplarz tego typu samolotu bez konieczności jego zakupu. Być może w OKL pojawi się również samolot M-26 "Iskierka".

Do jakich zadań miałyby służyć ten typ samolotu?

"Iskierkę" skonstruowano do wstępnego przygotowania pilotów dla lotnictwa wojskowego. W tym celu samolot jest zbudowany w układzie tandem, czyli z miejscami jedno za drugim, oraz posiada charakterystyki lotne podobne do wojskowych samolotów odrzutowych, mimo że napędzany jest silnikiem tłokowym. Po zapoznaniu się z tym samolotem w powietrzu stwierdziliśmy, że jest to prosty i doskonały samolot do szkolenia podstawowego. Obecnie takie szkolenie odbywa się w szkole wojskowej na samolotach typu PZL-130 "Orlik", skomplikowanych technicznie, z napędem turbinowym, a więc drogiej w eksploatacji. Należy dodać, że w wyszkolenie dwudziestu kilku pilotów rocznie zaangażowanych jest kilka tysięcy ludzi. Wszystko to powoduje, że taki system szkolenia i selekcji jest bardzo kosztowny. Ten sam cel można osiągnąć, stosując tani samolot, jakim jest "Iskierka", przy zaangażowaniu 50 osób, bo tyle pracuje w OKL. W bogatych krajach zachodnich, z których nasz kraj i nasza armia bierze przykład, szkoleniem wstępnym pilotów dla wojska zajmują się szkoły cywilne.

Co zatem stoi na przeszkodzie w rozszerzeniu oferty szkoleniowej Ośrodka o ten rodzaj działalności?

Przede wszystkim sposób myślenia określonych instytucji i brak otwartości na zmiany. Konieczne byłoby stworzenie silnego lobby na rzecz poszerzenia oferty szkoleniowej OKL i samolotu "Iskierka", który wywodzi się z WSK "PZL Mie-

lec". Tak więc działania takiego lobby dodatkowo promowałyby krajowy produkt lotniczy i region rzeszowski.

Studentów uczą latać...

instruktorzy - piloci, najczęściej są to nasi absolwenci. Obecnie w OKL zatrudnionych jest sześciu instruktorów, w tym trzy osoby funkcyjne, tj. dyrektor, zastępca dyrektora i szef instruktorów. Jest to dalece niewystarczająca liczba w stosunku do liczby szkolonych (69 osób na czterech latach studiów), dlatego w okresach spiętrzenia zadań szkoleniowych zaangażowani są instruktorzy nieetatowi, również nasi absolwenci, pracujący w innych rodzajach lotnictwa, w tym czynni piloci naszego flagowego przewoźnika - Polskich Linii Lotniczych "LOT" S.A.

O sprawność techniczną samolotów dbają...

pracownicy Działu Techniki w liczbie 16 osób, obsługujący 21 samolotów. Większość z tych samolotów liczy ponad 20 lat i wymaga zwiększonej dbałości o ich stan techniczny. Prawie cała kadra techniczna została wychowana w pierwszych latach działalności Ośrodka, stąd większość mechaników posiada ponad dwudziestoletnie, unikalne doświadczenie lotnicze. Spośród wielu zatrudnionych w przeszłości zostali prawdziwi entuzjaści lotnictwa, niestety nie doceniani przez lata poprzez stosowne gratyfikacje finansowe. Nowo powstające firmy lotnicze kuszą konkurencyjnymi płacami i szukają kandydatów do pracy właśnie w OKL, bo obsługa techniczna w naszym Ośrodku ma dobrą renomę.

Plany i zamierzenia?

Przede wszystkim działalność szkoleniowa według zmodyfikowanego programu, który pozwoli na zmniejszenie nalotu, co przekłada się na oszczędności finansowe. Modyfikacje te nie wpłyną ujemnie na jakość kształcenia lotniczego. Rozpoczęliśmy działania zmierzające do przejęcia zabudowy starego portu lotniczego. W planie na 2002 r. jest rozpoczęcie budowy stacji paliw, renowacja pola wlotów oraz kontynuacja zaniechanych remontów obiektów będących w użytkowaniu OKL.

Dziękując za rozmowę, dołączam dla wszystkich pracowników Ośrodka serdeczne życzenia tylko wysokich lotów. Studentom i ich nauczycielom życzę tylu lądowań, ilu startów.

**GLÓWNY INSPEKTOR
LOTNICTWA CYWILNEGO**

Mgr inż. Zbigniew Mączka

00-928 Warszawa, ul. Chałubińskiego 4/6
Tel./Fax 629-86-89

Warszawa, 14 stycznia 2002

Nr GLC L-1a /6b / 1 / 2002

**Pan
Prof. dr hab. inż. Tadeusz Markowski
Rektor
Politechniki Rzeszowskiej**

Szanowny Panie Rektorze,

W związku z przeprowadzoną wizytą Zespołu Audytowego JAA w Głównym Inspektoracie Lotnictwa Cywilnego w Warszawie a także w Ośrodku Kształcenia Lotniczego Politechniki Rzeszowskiej w Rzeszowie chciałbym złożyć Panu Rektorowi wyrazy głębokiego szacunku i podziękowania za zaangażowanie w przygotowanie audytu a także za wysoki poziom szkolenia lotniczego zaprezentowany przez OKL.

Stopień dostosowania systemu kształcenia lotniczego w OKL do wymagań JAR w opinii audytorów JAA uzyskał wysoką ocenę i tylko w niewielkim stopniu odbiega od wymogów przez nie stawianych.

Zaprezentowany przez OKL poziom szkolenia lotniczego przyczynił się do uzyskania ogólnej, wysokiej oceny polskiego systemu kształcenia lotniczego także na tle poziomu szkolenia lotniczego realizowanego przez europejskie państwa - członków JAA. Przykład OKL będzie niewątpliwie wywierał pozytywny wpływ na poziom szkolenia lotniczego w Polsce.

To wszystko nie byłoby możliwe bez posiadania wysoko wykwalifikowanej kadry nauczycieli – instruktorów lotniczych, bez ich zaangażowania i chęci osiągania wyższych celów.

Jeszcze raz pragnę tą drogą złożyć Panu Rektorowi gratulacje i podziękować wszystkim pracownikom dydaktycznym OKL za zaprezentowanie tak wysokiego poziomu wiedzy i ogromne zaangażowanie w wykonywaniu swojej pracy.

Z poważaniem,

Wydawnictwa opublikowane przez Oficynę Wydawniczą Politechniki Rzeszowskiej w 2001 r.

Podręczniki i skrypty

- **Marcin Bednarek:** *Wizualizacja procesów. Laboratorium*
- **Bogumił Bieniasz (red.):** *Termodynamika. Laboratorium. Wyd. III*
- **Bogumił Bieniasz (red.):** *Wymiana ciepła i masy. Laboratorium. Wyd. III*
- **Agnieszka Bukowska, Wiktor Bukowski:** *Technologia produkcji monomerów. Monomery nienasycone*
- **Krystyna Bula, Jan Mróz, Bronisław Mrugała, Jadwiga Płoszyńska:** *Maszyny elektryczne I. Laboratorium. Wyd. III*
- **Krystyna Chłędowska, Roman Sikora:** *Problemy fizyki z rozwiązaniami. Część I*
- **Aleksander Cyunczyk (red.):** *Fizyka metali. Laboratorium*
- **Michał Gajda:** *Geodezja w budownictwie i inżynierii. Wyd. III*
- **Marian Granops, Jadwiga Kaleta:** *Technologia wody. Laboratorium*
- **Zenon Hendzel, Wiesław Żylski:** *Mechanika ogólna. Kinematyka*
- **Zenon Hendzel, Wiesław Żylski:** *Mechanika ogólna. Statyka*
- **Bogusław Januszewski:** *Geometryczne podstawy grafiki inżynierskiej. Część I*
- **Bogusław Januszewski, Małgorzata Nowaczyńska, Anna Steciak:** *Rysunek techniczny w projektowaniu instalacji sanitarnych. Wyd. II*
- **Andrzej Jarominiak (red.):** *Podstawy utrzymania mostów*
- **Jacek Jeżowski:** *Wprowadzenie do projektowania systemów technologii chemicznej. Część I. Teoria*
- **Jan Kalembkiewicz (red.):** *Chemia ogólna i nieorganiczna. Zadania i problemy. Wyd. II*
- **Lech Lichołai, Artur Szalacha:** *Materiały budowlane i ich badania laboratoryjne*
- **Jerzy Łunarski:** *Systemy jakości, normalizacji i certyfikacji wyrobów*
- **Andrzej Pacana, Andrzej Mec:** *Systemy zarządzania jakością zgodne z wymaganiami norm ISO serii 9000*
- **Andrzej Rylski:** *Metrologia. Błędy instrumentalne w pomiarach napięcia przemiennego woltomierzem cyfrowym. Zadania. Wyd. II*
- **Andrzej Rylski:** *Metrologia II. Prąd zmienny*
- **Jarosław Sęp, Andrzej Pacana:** *Metody i narzędzia zarządzania jakością*
- **Mariusz Sobolak:** *Grafika inżynierska. AutoCAD 14 PL. Rysunek 2D*
- **Szczepan Woliński, Krystyna Wróbel:** *Niezawodność konstrukcji budowlanych*
- **Stanisław Wolek (red.):** *Informatyka w ekonomii*
- **Justyna Zamorska, Dorota Papciak:** *Wybrane zagadnienia biotechnologii środowiskowej*

Monografie

- **Marek Gotfryd:** *Analiza teoretyczna jednofazowych układów do korekcji współczynnika mocy*
- **Wacław Kotliński, Anetta Makarska, Krzesław Stokłosa:** *Ocena dynamiki zmian procesów rozwojowych Jarosławia w latach 1994-1998*
- **Kazimierz E. Oczóś:** *Politechnika Rzeszowska 1951-2001*
- **Ryszard Rut:** *Analiza nieustalonych stanów termicznych uzwojeń silników indukcyjnych dużej mocy w trudnych warunkach rozruchowych*
- **Franciszek Sagan:** *ZWZ-AK Obwód Rzeszów 1939-1945*
- **Przemysław Sanecki:** *Zmienność elektrochemicznego współczynnika przejścia ładunku w obrębie serii reakcyjnych i modelowanie złożonych procesów elektrodowych*

Materiały pomocnicze

- **Marcin Bednarek:** *Wizualizacja procesów. Laboratorium*
- **Jan Jaworski:** *Planowanie w przedsiębiorstwie*
- **Jarosław Kielbasa i in.:** *Grafika inżynierska. Zbiór zadań. Część I*
- **Stanisław Kmieć (red.):** *Poradnik pedagogiczny*
- **Irena Kuzora (red.):** *Sygnaly i układy. Zbiór zadań. Wyd. III*
- **Jerzy Ledziński:** *Mechanika budowli. Część I. Statyka przeto-
wych układów statycznie wyznaczalnych*
- **Józef Nyklewicz:** *Planowanie i organizacja technicznego przy-
gotowania produkcji*
- **Edward Rejman:** *Podstawy konstrukcji maszyn. Wyd. III*
- **Robert Smusz, Joanna Wilk, Franciszek Wolańczyk:** *Termo-
dynamika. Wyd. II*
- **Antoni Szczepański, Mariusz Trojnar:** *Obwody i sygnaly. La-
boratorium mikrokomputerowe*
- **Stanisław Wolek:** *Programowanie komputerów. Część I*

Materiały konferencyjne

- *Company at the turn of the 21st century*
- *Globalizacja i regionalizacja gospodarki w Europie Środko-
wo-Wschodniej na początku XXI wieku, red. Jan Adamczyk*
- *Kształtowanie materiałów niemetalowych, red. Kazimierz
E. Oczóś*
- *Metody obliczeniowe i badawcze w rozwoju pojazdów samocho-
dowych i maszyn roboczych samojezdnych. Zarządzanie i marke-
ting w motoryzacji. Sakon '01*
- *Nowe osiągnięcia nauki i techniki w budownictwie. Projektowa-
nie koncepcyjne - kształtowanie konstrukcji. Konstrukcje z blach
faldowych. Konstrukcje cięgnowe*
- *Postęp w inżynierii środowiska. II Ogólnopolska Konferencja
Naukowo-Techniczna*
- *Proceedings XXV International Conference IMAPS - Poland
2001*

- *Przedsiębiorstwo u progu XXI wieku. Materiały konferencyjne*
- *Specyfika nauczania języków obcych na lektoratach w szkołach wyższych. Konferencja Językowa SPNJO PRz*
- *Technika i technologia montażu maszyn. Materiały IV Międzynarodowej Konferencji Naukowo-Technicznej TTMM'01*
- *Wytwarzanie elementów maszyn ze stopów metali o specjalnych właściwościach. VI Konferencja Naukowo-Techniczna*

Zeszyty naukowe

- *Budownictwo i Inżynieria Środowiska*, z. 33, red. **Michał Gałda**
- *Chemia*, z. 17, red. **Roman Petrus**
- *Ekonomia i Nauki Humanistyczne*, z. 9, red. **Stanisław Rogala**
- *Elektrotechnika*, z. 21, red. **Stanisław Apanasewicz**
- *Matematyka*, z. 24, red. **Jan Stankiewicz**
- *Matematyka*, z. 25, red. **Jan Stankiewicz**
- *Mechanika*, z. 55, red. **Mieczysław Korzyński**
- *Mechanika*, z. 56, *Awionika* t. 1, red. **Jan Gruszecki**
- *Mechanika*, z. 56, *Awionika* t. 2, red. **Jan Gruszecki**
- *Mechanika*, z. 57, *Koła zębate*, red. **Tadeusz Markowski**

- *Prace Kół Naukowych Politechniki Rzeszowskiej w roku akademickim 1999/2000*
- *Zarządzanie i Marketing*, z. 3, red. **Kazimierz Rajchel**

Inne

- *Informator dla kandydatów na studia w roku akademickim 2001/2002*
- *Informator jubileuszowy Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska*
- *Informator Wydziału Budowy Maszyn i Lotnictwa*
- *Materiały na naukowe posiedzenie Komitetu Budowy Maszyn PAN*
- *Materiały VIII posiedzenia Konferencji Dziekanów Wydziałów Mechanicznych*
- *Plany i programy studiów. Informator dla kierunku Mechanika i budowa maszyn, specjalność Lotnictwo*
- *Politechnika Rzeszowska im. Ignacego Łukasiewicza. Informator*
- *Poradnik dyplomanta*, autor: **Jan Burek**
- *Studia podyplomowe "Informatyka w zarządzaniu". Informator*
- *Syllabuses and course study programs for avionics specialization consistent with the JAR66 cat C*, red. **Jan Gruszecki**

Genowefa Spólnik

KONFERENCJE-SYMPOZJA-SEMINARIA

SEMINARIA WYDZIAŁOWE

- < Katedra Fizyki wspólnie z Polskim Towarzystwem Fizycznym Oddział w Rzeszowie i Fundacją Nauka dla Przemysłu i Środowiska były organizatorem wykładu nt. **Laserowy spektroanalyzer emisyjny** wygłoszonego na Wydziale Budownictwa i Inżynierii Środowiska w dniu 10 stycznia 2002 r. przez **prof. dr. hab. Jana Owsika** z Instytutu Optoelektroniki Wojskowej Akademii Technicznej w Warszawie.
- < **Dr inż. Dorota Antos**, adiunkt w Zakładzie Inżynierii i Sterowania Procesami Chemicznymi, wygłosiła w dniu 24 stycznia 2002 r. referat nt. **Chromatografia preparatywna z udziałem gradientu rozpuszczalników** na seminarium Wydziału Chemicznego.
- < **Mgr inż. Celina Jagielowicz**, asystentka w Katedrze Mechaniki Stosowanej i Robotyki, wygłosiła w dniu 6 lutego 2002 r. referat nt. **Odporne sterowanie rozmyte ruchem mobilnego robota kołowego** na seminarium Wydziału Budowy Maszyn i Lotnictwa.
- < **Dr hab. inż. Piotr Król, prof. PRz**, kierownik Zakładu Technologii Tworzyw Sztucznych, wygłosił w dniu 7 lutego 2002 r. referat nt. **Postępy w chemii i inżynierii materiałowej polimerów foto- i elektroprzewodzących** na seminarium Wydziału Chemicznego.

Bronisław Świder

Akademickie Rekolekcje Wielkopostne

- * w DA "Grota" przy kościele w Zalesiu w dniach 11-13 marca 2002 r. o godzinie 20 - prowadzi ks. Stanisław Ruszel z Trzciany
- * w DA "Rotunda" przy kościele Saletynów, ul. Dąbrowskiego, w dniach 10-13 marca 2002 r., w niedzielę o godzinie 12 i 20.15, w pozostałe dni o godzinie 19 - prowadzi O. Maciej Soszyński, Dominikanin z Wrocławia
- * w DA "Szopka" przy kościele Dominikanów, ul. Dominikańska, w dniach 10-13 marca 2002 r. o godzinie 19 - prowadzi ks. Adam Kubiś z Brzostku
- * w DA "Wieczernik" przy kościele Chrystusa Króla, ul. ks. Jałowego, w dniach 19-21 marca 2002 r. o godzinie 20 - prowadzi O. Grzegorz Łuszczak, Jezuita z Krakowa

Bronisław Świder

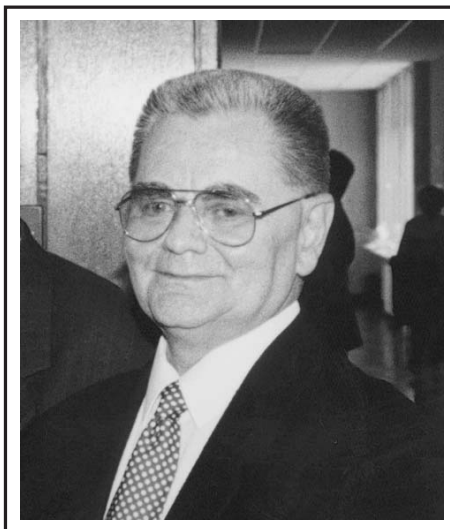
Z żałobnej karty

WSPOMNIENIE O PROF. ZW. DR. HAB. INŻ. ARTURZE WIECZYSTYM

1929–2001

Profesor Artur Wieczysty urodził się 24 października 1929 r. we Lwowie. Od roku 1943 wraz z rodziną mieszkał w Niepołomicach k. Krakowa, skąd w 1945 r. na stałe przeniósł się do Krakowa. Tutaj kontynuował naukę w Liceum im. B. Nowodworskiego. W 1949 roku, po zdaniu matury rozpoczął studia wyższe na Politechnice Krakowskiej. W tejże uczelni uzyskał dyplom inżyniera budownictwa wodnego, a następnie z wyróżnieniem tytuł magistra inżyniera budownictwa wodnego. Od roku 1955 pracował w Katedrze Budowy Zapór i Siłowni Wodnych Politechniki Krakowskiej pod kierunkiem prof. R. Rosłońskiego. Pierwsze prace naukowe Profesora związane były z hydrologią inżynierską. W latach 1962–1963 podjął studia podyplomowe na Uniwersytecie Warszawskim. Dalsza biografia naukowa przedstawia się następująco: 1961 r. - stopień naukowy doktora; 1968 r. - stopień naukowy doktora habilitowanego; 1980 r. - tytuł naukowy profesora nadzwyczajnego; 1988 r. - tytuł naukowy profesora zwyczajnego. Przez cały czas pracy naukowej Profesor był wierny Politechnice Krakowskiej i Wydziałowi Inżynierii Środowiska (wcześniej Inżynierii Sanitarnej i Wodnej). Funkcję dziekana tegoż Wydziału pełnił przez 15 lat. Od 1973 roku był członkiem senatu akademickiego Politechniki Krakowskiej, a od 1975 r. kierownikiem Katedry Zaopatrzenia w Wodę i Usuwania Ścieków.

Profesor Artur Wieczysty był niekwestionowanym wybitnym autorytetem w dziedzinie inżynierii śro-

dowiska. Jego działalność na polu rozwoju kadry naukowej znalazła uznanie w wielu wydziałach posiadających kierunki inżynierii środowiska; w 1997 r. został uhonorowany Medalem "Zasłużonym dla Politechniki Rzeszowskiej". Lata osiemdziesiąte i dziewięćdziesiąte w działalności naukowej Profesora A. Wieczystego były związane z tematyką niezawodności systemów zaopatrzenia w wodę i systemów usuwania ścieków. Miałem zaszczyt współpracować z Profesorem w ramach Jego szkoły naukowej w tej tematyce. W ostatnim okresie współpracowało także trzech asystentów (dwa otwarte przewody doktorskie w PK) i jeden adiunkt z Zakładu Zaopatrzenia w Wodę i Odprowadzania Ścieków PRz. W swych pracach naukowych Profesor był bardzo blisko związany z regionem Podkarpacia. Końcem lat pięćdziesiątych brał udział w ekspedycji dokumentującej stan zasobów wód powierzchniowych w Bieszczadach, która

poprzedziła osadnictwo polskie na tych terenach. Pierwsze samodzielne dokonanie związane było z ekspertyzą wydajności studni dla Łańcuta. Wśród wielu koncepcji zaopatrzenia w wodę różnych miast w kraju znajduje się także projekt dla Rzeszowa. Nasze miasto zostało szczegółowo rozpracowane pod względem niezawodności zaopatrzenia w wodę w ramach programów CPBP i CPBR oraz projektu badawczego KBN "Opracowanie metod zwiększania niezawodności działania komunalnych systemów zaopatrzenia w wodę".

Profesor Artur Wieczysty był także autorem ekspertyz hydrogeologicznych i hydrobiologicznych dla dużych zakładów w rejonie, takich jak Glinik w Gorlicach czy Zakłady Tworzyw Sztucznych w Pustkowie i Fabryka Opon "Stomil" w Dębicy. Jego udziałem było pionierskie w skali kraju opracowanie, związane z niezawodnością funkcjonowania komunalnej oczyszczalni ścieków dla miasta Krosna. Uczestniczył w trzech ostatnich konferencjach rzeszowsko-lwowskich organizowanych przez Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska PRz. Zawsze był bardzo przychylny Politechnice Rzeszowskiej, piastując wszelkie godności w wielu instytucjach naukowych. Dostrzegał środowisko Politechniki Rzeszowskiej jako wieloletni przewodniczący Sekcji Inżynierii Sanitarnej przy Komitecie Inżynierii Lądowej i Wodnej PAN, Komisji Gospodarki Wodnej przy PANO/Kraków czy też jako członek Centralnej Komisji ds. Tytułu i Stopni Naukowych.

Prywatnie Profesora Artura Wieczystego zapamiętamy jako człowieka

bardzo pogodnego, o różnorodnych zainteresowaniach. Znany był z licznych cytowań wielkich ludzi, grał w koszykówkę w pierwszoligowej "Cracovii" u boku kapitana drużyny, wybitnego dziś profesora Romana Ciesielskiego. Był synem sławnego profesora Mariana Wieczystego, prekursora tańca towarzyskiego w powojennej Polsce. Sam wraz z żoną Barbarą był 16-krotnym mistrzem Polski w tej dyscyplinie. Wielokrotnie wraz z Profesorem, kibicem piłkarskim słuchaliśmy transmisji meczów podczas przerw w obradach konferencyjnych na Jego mi-

niradiu, z którym nie rozstawał się podczas wyjazdów, kiedy terminy konferencji nakładały się na pory ważnych wydarzeń sportowych.

Profesor Artur Wieczysty opublikował łącznie 235 prac naukowych, w tym 9 podręczników i 13 prac monograficznych, opracował 8 norm PNB. Jego podręcznik akademicki "Hydrologia inżynierska" wydany przez PWN, liczący 1070 stron, do dziś budzi respekt u studentów.

Tak niedawno, bo 20 października 2000 r. uczestniczyłem w Jubileuszowej Sesji Naukowej z okazji 45-lecia

pracy naukowej i 70. urodzin Profesora Wieczystego. Jeszcze mam świeżo w pamięci wspaniałą uroczystość nadania Profesorowi Arturowi Wieczystemu godności dr. h.c. Politechniki Krakowskiej w Collegium Maius UJ 30 maja 2001 r. Zmarł 3 listopada 2001 r.

W osobie Profesora Artura Wieczystego tracimy nieocenionego kreatora nowoczesnego wizerunku naukowego inżynierii środowiska. Myśl naukowa Jego dokonań jest na trwałe wpisana w dorobek tej dyscypliny naukowej.

ZAPOWIEDŹ KONFERENCJI NAUKOWEJ

6 - 8 marca 2002 r., Arłamów

Konferencja:

Pierwsze Podkarpackie Spotkanie Dyskusyjne nt. **Budowa i utrzymanie mostów ARŁAMÓW 2002**

Przewodniczący komitetu organizacyjnego: **prof. Andrzej Jarominiak, prof. zw. PRz**

Organizator: Katedra Mostów Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska Politechniki Rzeszowskiej

Bronisław Świder

Info Kurier Samorządu Studentów

Adres Samorządu Studentów PRz: DS "Promień", ul. Akademicka 1, pokój 1, tel. 86 51 357

DNI OTWARTE POLITECHNIKI

IV Targi Edukacyjne

Przybyłem, zobaczyłem, wybrałem. Tak zapewne chciałby powiedzieć każdy licealista odwiedzający Targi Edukacyjne, które odbyły się po raz czwarty w dniach 15-16 lutego br. w zespoле sal wykładowych Politechniki Rzeszowskiej. A wybór tej "właściwej" uczelni spędza wielu sen z powiek. Szczególnie, że w obecnym czasie

uczelnie wyższe zachęcają przyszłych studentów coraz bogatszą ofertą kierunków i specjalności.

Jak dotąd jest to jedyna taka impreza w regionie, a sądząc po tłumach zwiedzających - bardzo potrzebna.

IV Targi Edukacyjne otworzył oficjalnie JM Rektor Politechniki Rzeszowskiej prof. dr hab. inż. Tadeusz Mar-

kowski. Na uroczystość otwarcia przybyli również prorektorzy, dziekani i prodziekani poszczególnych wydziałów. Sprawną organizację Targów zawdzięczamy Samorządowi Studentkiemu z koordynatorem Krystianem Lorkiem - studentem II roku PDF Wydziału Budowy Maszyn i Lotnictwa - na czele.

Targi Edukacyjne to wspinała okazja, żeby pochwalić się tym co najlepsze i pomóc niezdecydowanym licealistom w wyborze odpowiedniej drogi. A chwalić się było czym, szczególnie że swoją ofertę dydaktyczną przedstawiło aż piętnaście szkół wyższych. Prym wiodła oczywiście Politechnika Rzeszowska. Na ośmiu stoiskach zaprezentowaliśmy wszystkie nasze wydziały, udzielając wyczerpujących odpowiedzi na pytania dotyczące rekrutacji na rok akad. 2002/03, działalności kół naukowych oraz życia studenckiego. Po raz kolejny Targi połączono z "Dniami Otwartymi" naszej uczelni. Zorganizowane grupy uczniów szkół średnich miały niepowtarzalną okazję zwiedzić poszczególne budynki wydziałów i na własne oczy zobaczyć laboratoria oraz sale wykładowe. Według organizatorów z tej możliwości skorzystało około 50 szkół. Dla nich także

Szkoła Społeczno-Gospodarcza z Tyczyna i inne. Nie zabrakło szkół językowych reprezentowanych przez: Promar, Germanitas i rodzime Studium Języków Obcych. W Targach zadebiutował Uniwersytet Rzeszowski.

Wystawcy prześcigali się w coraz ciekawszych pomysłach na przyciągnięcie potencjalnych studentów do swoich stoisk. Jak zwykle oprócz folderów, informatorów i pokazów multimedialnych wielką furorę robiły słodczyce oraz gadżety - od długopisów i kalendarzyków począwszy, po koszulki i kubki włącznie. Wyższa Szkoła Informatyki i Zarządzania przygotowała specjalnie na tę okazję grę komputerową. Wspinał niespodziankę sprawił nasz Wydział Budowy Maszyn i Lotnictwa, prezentując cztery roboty. Uwagę zwracał robot stacjonarny typu manipulator, który toczył popularną grę "Wilki i owca".

IV Targi Edukacyjne zainaugurował JM Rektor prof. T. Markowski.

Fot. M. Misiakiewicz

przygotowano specjalną prezentację multimedialną, promującą Politechnikę Rzeszowską.

Oprócz naszej uczelni udział w Targach wzięły szkoły wyższe z Krakowa: Akademia Górniczo-Hutnicza, Akademia Rolnicza i Politechnika Krakowska, z terenu Rzeszowa: Wyższa Szkoła Informatyki i Zarządzania, Wyższa Szkoła Zarządzania, Wyższa

Targi, targi i po targach. O tym, jakie korzyści i przydatne informacje Targi oferują, mogą powiedzieć najlepiej sami uczniowie szkół średnich. Myślę, że wielu z nich rozjaśniły one chociaż trochę wyobrażenie o przyszłych studiach. Miejmy nadzieję, że podejmą właściwą decyzję, a tego przecież im serdecznie życzymy.

Marcin Horejda

Fraszki Stanisława Siekańca

KOBIETO! PUCHU!

*Gdy tego puchu nad miarę,
może być dużym ciężarem.*

JAJKO CZY KURA

*W nieustannej dyspacie
zapomniano o kogucie.*

WKURZENIE KOGUTA

*Kogut przy kokosze
gniewem się nastraja,
że z jego miłości
robi sobie jaja.*

KURA DO KURY

*Tego nie zniosę
już niestety
jaja się robią
jak berety.*

ŚWIĄTECZNY STÓŁ

*Na świątecznym stole
znaczny postęp mamy,
coraz większe jaja
i większe barany.*

NIEUSTAJĄCY ŚMIGUS DYNIGUS

*Wody lanie
na ekranie.*

Jeździec z głową i nie-mechaniczne konie

Pasją studenta II roku Wydziału Zarządzania i Marketingu Politechniki Rzeszowskiej **Sławomira Uchwata** są konie. Zajmuje się nimi od dzieciństwa, głównie za sprawą swojego ojca, pasjonata jeździectwa. Jak wspomina, chociaż mieszkał z rodzicami w Rzeszowie, na wolne dni wyjeżdżali wszyscy do Glinika Zaborowskiego koło Strzyżowa. Tam jego ojciec prowadził firmę i trzymał w stajni karą klacz imieniem Gala. Jeździli razem w jednym siodle do lasu po polnych drogach, oglądając piękną okolicę Pogórza Strzyżowsko-Dynowskiego. Świat z końskiego grzbietu wyglądał inaczej, bardziej dostojnie. W wieku 10 lat otrzymał w prezencie na imieniny małego konika o imieniu Nuka i rozpoczął na własnym koniu samodzielnie galopować pod czujnym okiem rodziców. W 1993 roku rodzina założyła klub jeździecki, a i on zaczął przygotowywać się do zawodów sportowych w skokach przez przeszkody. Trenerem był ojciec. Z początku z wynikami sportowymi bywało różnie, ale niczym nie zrażony ćwiczył 2-3 razy w tygodniu. Po ukończeniu 6 klasy szkoły podstawowej przeniósł się z rodzicami i bratem na wieś. Zamieszkali w Gliniku Zaborowskim na stałe i to dopiero była frajda. Mógł jeździć codziennie, a nawet kilka razy w ciągu dnia, gdyż koni przybywało i były coraz lepsze. W 1995 roku jako 14-letni chłopiec zdobył V miejsce w Mistrzostwach Polski Południowej Juniorów. Przegrał medal jedną rzutką, ale był to jego największy sukces. Walczył z juniorami mającymi nawet 18 lat, doświadczonymi już zawodnikami z dużych ośrodków jeździeckich. Nastąpiły kolejne lata treningu, zmiany koni, sukcesy przeplatały się z porażkami. W 1999 roku został powołany do

kadry narodowej juniorów. W 2000 roku, siłą przez rodziców odciągnięty od koni na 3 miesiące, zdał egzamin maturalny i rozpoczął studia w Politechnice Rzeszowskiej. Zaczęły się najdłuższe wakacje i możliwość jeżdżenia na koniu od rana do nocy. W lipcu 2000 roku zdobył brązowy medal Mistrzostw Polski Młodych Jeźdźców, startując na koniach Druid i Holz-Sport Agresja. Nikt się tego nie spodziewał. W konkursie szybkości (I półfinał) zdeklasował rywali, uzyskując dwa pierwsze miejsca i przewagę 14 sekund nad następnym zawodnikiem. Taka sytuacja na MP zdarzyła się po raz pierwszy. W finale także po raz pierwszy w życiu skakał przez przeszkody wysokości 150 cm i szerokości 170 cm. W nagrodę pojechał z pierwszą reprezentacją Polski na międzynarodowe zawody do Trypolisu. Konie z Wiednia leciały samolotem. W Afryce pełne zaskoczenie - okazał się najlepszym polskim zawodnikiem, zdobywając w konkursach I, II i VI miejsce, wygrał też z Mistrzem Europy Młodych Jeźdźców - Alessem Opatrynym. Już wtedy pojawiła się myśl o wyjeździe w roku następnym na Mistrzostwa Europy i spróbowania sił z najlepszymi zawodnikami naszego kontynentu. Pomysł okazał się na tyle śmiały i odważny, że Polski Związek Jeździecki nie chciał dać zezwolenia na wyjazd. Sławek konsekwentnie wygrywał po kilka konkursów na ogólnopolskich zawodach, ale dopiero zdobycie złotego medalu w lipcu 2001 roku w Mistrzostwach Polski Młodych Jeźdźców w Niepołomicach spowodowało zmianę stanowiska władz sportowych. Trzeba dodać, że przewaga nad następnym zawodnikiem była druzgocąca. Do ostatniego przejazdu miał czyste konto, a następnym zawodnik miał 35 pkt kar-

nych, czyli w II nawrocie finału mógł stracić wszystkie przeszkody, a i tak byłby mistrzem.

W Hiszpanii Sławek i Holz-Sport Agresja skakali jak w transie bez kompleksów przed utytułowanymi zawodnikami z całej Europy. Sławek zaczął od wygrania konkursu otwarcia. Następnie nie tylko zakwalifikował się do finału, ale zajął w nim jedenaste miejsce. Był to już znaczący sukces i nawet najwięksi sceptycy z północy i centrum naszego kraju musieli uznać umiejętności i wyniki Sławka. Po przyjeździe z Hiszpanii duch sportowy zwyciężył i wraz z trenerem podjęli niełatwą decyzję - spróbować się z najlepszymi zawodnikami. Pojechali na Mistrzostwa Polski Seniorów. Trzeba dodać, że sport jeździecki wymaga bardzo dużego doświadczenia i największe sukcesy zawodnicy osiągają w wieku lat 40. Ponieważ miał we wrześniu do zdania tylko jeden egzamin, przygotowania sportowe znowu ruszyły pełną parą. Praca się opłacała i przy sympatii kilkutyśięcnej widowni warszawskiej Sławek zdobył srebrny medal. Sezon zakończył dwoma halowymi zawodami międzynarodowymi: od 7 do 9 grudnia 2001 r. w Poznaniu w Finale Pucharu Świata Ligi Europy Centralnej uplasował się na 3 miejscu - najlepszy z Polaków, od 14 do 16 grudnia 2001 r. w Warszawie podczas Międzynarodowych Zawodów kat. B jako jedyny zawodnik wygrał dwa trudne konkursy, nie zostawiając rywalom żadnych szans.

Nasz student Sławomir Uchwat jest członkiem Kadry Polski Seniorów (jeszcze w 2002 roku jest młodym jeźdźcem). Jest też w pierwszej pięcioosobowej kadrze objętej przygotowaniem na Olimpiadę Ateny 2004.

Marcin Gębarowski

Na hipodromach

Po LVI Mistrzostwach Polski Seniorów w Skokach przez Przeszkody trener kadry narodowej - Krzysztof Koziarowski powiedział:

Zaimponował mi Sławek Uchwat, który od pierwszego dnia będąc na drugiej pozycji, potrafił utrzymać ją do samego końca. Pokazał, oprócz świetnej jazdy, opanowanie nerwowe i waleczność, a więc cechy, które są dane najlepszym. Jak już wielokrotnie powtarzałem, jest to super uzdolniony młody jeździec, który na pewno ma szansę na międzynarodowych hipodromach. Już to pokazał w Mistrzostwach Europy i myślę, że jego kariera będzie rozwijała się prawidłowo, ponieważ jest bardzo pracowity i wie, czego chce. Jest prowadzony od początku przez ojca, który współpracuje z trenerami pomagającymi w ukierunkowaniu kariery Sławka, w doskonaleniu jego techniki, w nabywaniu coraz to większych umiejętności jeździeckich.

(Dwutygodnik jeździecko-motoryzacyjny
"KONIE I RUMAKI",
Nr 18 (178) z 16 września 2001 r.)

Sławek na koniu Holz-Sport Agresja. Mistrzostwa Europy Młodych Jeźdźców, Gijon (Hiszpania), lipiec 2001.

Fot. własna

Złoty Medal na Mistrzostwach Polski Południowej Seniorów, wrzesień 2000.

Fot. R. Uchwat

Championaty młodych koni - III miejsce konia wśród 6-latków. Sławek na koniu Druid. Warszawa, październik 2000.

Fot. M. Żółtańska

Ruszajmy się

Sport Akademicki

XVII BAL SPORTOWCA PRz

Bal sportowca organizowany przez Klub Uczelniany AZS, połączony z ogłoszeniem wyników plebiscytu na 10 najpopularniejszych sportowców, jest doskonałą okazją do podsumowania osiągnięć sportowych oraz wyróżnienia najlepszych studentów-sportowców naszej uczelni. Najpopularniejszym sportowcem 2001 roku został wybrany **Janusz Wiśniewski**, student V roku WBiIS - zawodnik, trener i opiekun sekcji karate w jednej osobie.

Następne miejsca zajęli w kolejności:

2. Elżbieta Zdeb	III rok WBMiL	lekkoatletyka
3. Łukasz Kałamarz	IV rok WCh	żeglarstwo
4. Robert Maj	III rok WBiIS	piłka siatkowa
5. Konrad Kubik	IV rok WZiM	tenis stołowy
6. Marek Świgoń	V rok WEiL	żeglarstwo
7. Sławomir Gielarowski	IV rok WBiIS	tenis stołowy
8. Marzena Maślach	III rok WZiM	piłka siatkowa
9. Grzegorz Skórski	III rok WBMiL	piłka nożna
10. Monika Bryła	II rok WZiM	lekkoatletyka

Najpopularniejsi sportowcy PRz w 2001 roku w towarzystwie prorektorów.

Laureaci konkursu otrzymali nagrody ufundowane przez JM Rektora PRz i drobne upominki od Klubu Uczelnianego AZS.

Królową balu została wybrana pani Izabela Olko.

W części artystycznej zaprezentowały się dwie pary z Klubu Tańca Towarzyskiego działającego przy Klubie Studenckim PLUS.

Wśród uczestników balu rozlosowano liczne nagrody i pamiątkowe gadzety.

Tekst i fot. S. Kołodziej

Spojrzenie prorektora L. Ziemiańskiego świadczy o trafności wyboru.

Prorektor Jerzy Potenci składa laureatowi gratulacje.

Autorzy tekstów:

mgr Andrzej Błahaczek
Redaktor Naczelny Akademickiego
Radia "Centrum"

dr Krystyna Chłędowska
Katedra Fizyki

mgr Marcin Gębarowski
Katedra Marketingu

dr inż. Cecylia Heneczowska
Katedra Chemii Nieorganicznej i Analitycznej

Marcin Horejda
Student V WZiM

Anatol Kokoszka
Ośrodek Kształcenia Lotniczego PRz

mgr Stanisław Kołodziej
Studium Wychowania Fizycznego i Sportu

inż. Zdzisław Nowak
Dyrektor Ośrodka Kształcenia Lotniczego PRz

mgr Marta Olejnik
Główny Specjalista ds. Organizacji
Sekretarz Rektora

dr hab. inż. Janusz Rak, prof. PRz
Kierownik Zakładu Zaopatrzenia w Wodę
i Odprowadzania Ścieków

mgr Genowefa Spólnik
Oficyna Wydawnicza

mgr Iwona Słezak-Gładzik
Biuro Rektora

mgr inż. Bronisław Świder
Kierownik Samodzielnej Sekcji
Rozwoju Kadry Naukowej

Gazeta Politechniki

Zespół redakcyjny:

Stanisława Duda
Ewa Dziuban
Marcin Gębarowski
Cecylia Heneczowska
Jadwiga Kaleta
Marta Olejnik
(redaktor naczelny)
Ryszard Perłowski
Bronisław Świder

Adres Redakcji

Politechnika Rzeszowska
35-959 Rzeszów
ul. W. Pola 2, bud. A
pok. 105, tel. 854-12-60

Wydawca

Politechnika Rzeszowska
im. Ignacego Łukasiewicza
35-959 Rzeszów
ul. W. Pola 2

Łamanie i skanowanie zdjęć

Oficyna Wydawnicza PRz

Autorzy zdjęć na pierwszej stronie

Paweł Czajka
Marian Misiakiewicz

Druk

Drukarnia Oficyny Wydawniczej PRz
zam. 12/02

ISSN 1232-7832

Redakcja zastrzega sobie prawo
skracania i opracowywania artykułów
oraz zmiany ich tytułów.

Nakład: 800 egz.

Cena: 2 zł